

РІК LXXII, Ч. 9

ВЕРЕСЕНЬ – 2015 – SEPTEMBER

№ 9, VOL. LXXII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXII ВЕРЕСЕНЬ Ч. 9

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олеся Валло

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXII SEPTEMBER № 9

Editor-in-chief – Lidia Slysh

English-language editor – Olesia Wallo

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Ulana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Viriana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Освіта та духовність – наша сутність	1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	2
Ivanka Olesnysky. First to Respond in San Antonio, Texas	4
Ulana Zynych. About a Woman Volunteer in the Right Sector	5
Літні християнські табори “Дорога до Бога” для родин вояків АТО ..	6
Лідія Пелешко. Допомога від СУА надійшла до шпиталів Дніпропетровська	8
Катерина Родрігез. Єднаймося, браття (вірш)	9
Анна Кравчук. Honoring Ukrainian American Veterans	11
To Our New Members: Welcome!	12
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	13
A Speech Delivered by UNWLA President Marianna Zajac... ..	14
Bohdan A. Futey. The Basic Law of Ukraine: Strengths & Weaknesses	16
Олександра Юзенів. 70-ліття таборів Ді-Пі	18
Олександра Юзенів. Перші роки життя в Нью Йорку	20
Наша обкладинка / Our Cover Artist	21
Доброчинність	22
Василь Симоненко. Де зараз ви... (вірш)	26
Діяльність округ та відділів СУА	27
Maximilian Magun. Why Can't I Sleep?	33
Святослав Левицький. Цапок і вовк (казка)	34
Відійшли у вічність	36

На обкладинці: Ілона Сочинська. *Ріг достатку*, олія на полотні,
2015 р.

On the cover: Ilona Sochynsky. *Cornucopia*, oil on canvas, 2015.

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holooskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2015 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:
Tel.: (212) 533-4646
E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / Our Life
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**
Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members
\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою
членської вкладки через відділ. **Передплатникам**
письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member
annual dues, payable through the member's branch.
Subscribers are sent renewal letters.
Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

ОСВІТА ТА ДУХОВНІСТЬ – НАША СУТНІСТЬ

В цьому році минає 400 років з часу заснування Києво-Могилянської Академії (КМА) – колиски культурного, освітнього та політичного життя України. Початком її заснування вважається 1615 рік, створеної на базі Київської братської школи, коли для неї було подароване приміщення Галшкою Гулевичівною.

27 січня 2015 Національний банк України ввів в обіг пам'ятну монету «Галшка Гулевичівна» номіналом 2 гривні, присвячену відомій постаті культурно-національного відродження України кінця XVI – початку XVII ст. – Єлизаветі (Галшці) Васиївні Гулевичівній.

Відомо, що велику допомогу у створенні КМА надав гетьман Петро Сагайдачний. Свою назву, «Могилянська», академія отримала дещо пізніше, вже після смерті одного з її засновників митрополита Петра Могили. В 1701 КМА завдяки великій фінансовій допомозі гетьмана Мазепи стає не тільки осередком вищої освіти в Україні, але одним з провідних культурних центрів Європи.

Відомо, що у свій час Академію закінчили відомі політичні діячі (гетьмани Іван Мазепа, Пилип Орлик, Павло Полуботок, Іван Самойлович, Іван Скоропадський), композитори і музиканти (Артемій Ведель, Максим Березовський), філософ Григорій Сковорода.

КМА була відкритою як для всіх станів суспільства в Україні, так і для іноземців. Після навчання в КМА можна було продовжувати освіту в Європі, бо основною мовою викладання в ній була латина, як і в більшості науково-навчальних закладах Європи.

Протягом XVII–XVIII століть КМА була осередком культурного життя в Україні, що дуже не подобалося російським правителям, які окупували східно-українські землі. В 1784 р. царським указом було заборонено викладання в КМА українською мовою. А в 1818 р. КМА була російським урядом закрита.

19 вересня 1991 р. Верховною Радою України було видано розпорядження «Про відродження Києво-Могилянської Академії» і створено Національний університет «Києво-Могилянська Академія». З 2009 р. УКМА отримує статус дослідницького та автономного університету і, як національно та політично свідомий навчальний вищий заклад, стоїть на позиціях захисту українських національних та політичних інтересів. Видавництво УКМА пуб-

лікує дослідження та документи з історії України, де правдиво висвітлюються такі питання, як голодоморів в Україні, зокрема Голодомору-геноциду 1932-33 рр., боротьби УПА, злочинів КПСС, НКВД, КГБ в Україні. Навчання в УКМА ведеться українською та англійською мовами.

Від 1991 року Союз Українок Америки надає стипендії потребуєчим студентам УКМА. Так, у 2005 році членка 97-го Відділу СУА Діанна Дергак одержала стипендію СУА з Фонду ім. Еви Сташків на дворічну програму магістратури в Києво-Могилянській Академії у програмі «Менеджмент в охороні здоров'я».

Серед меценатів-союзниць слід відзначити Оксану Мельник (22-й Відділ СУА, Чикаго), Наталію Коваль (64-й Відділ СУА), яка разом з чоловіком Богданом у 1997 році створили фонд стипендій для бідних дітей із українських сіл. Важко перелічити благочинні діяння союзниць 90-го Відділу СУА з Філадельфії Наталії Даниленко. Подружжя Даниленків фінансували створення в УКМА Інформаційного центру українських жіночих організацій України та діаспори; встановили дворічну стипендію для студентки Академії, яка б дослідила діяльність жінок-меценаток: у 2000 році ініціювали і фінансово підтримали міжнародну конференцію «Український жіночий рух і процеси державотворення». Н. Даниленко разом з Лідією Кий (13-й Відділ СУА) упродовж кількох років особисто покривали кошти сніданків 25 студентам-сиротам Академії.

Президент НаУКМА Андрій Мелешевич на святкуванні славного ювілею Академії сказав: «Відзначаючи 400-літній ювілей нашої Alma Mater, ми з впевненістю дивимось на наступні 400 років розвитку та досягнень, що у нас попереду. Якими вони будуть? Зараз, як ніколи, процвітання країни залежить від людини – компетентної, критично мислячої, проактивної, відповідальної. Саме в цьому Могилянка як спільнота бачить свою місію: формування високоосвіченої, національно свідомої, чесною, небайдужою, творчої особистості, здатної незалежно мислити і відповідально діяти згідно з принципами добра і справедливості для розвитку відкритого і демократичного суспільства».

Лідія Служ,
головний редактор.

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

Цьогорічні літні дні були досить інтенсивними для СУА, оскільки відбувалося багато зустрічей, зборів та різних подій. Дозвольте мені поділитися з Вами кількома спогадами, щоб і Ви відчули той шквал діяльності української спільноти, який не залежить від дня на календарі.

27 червня – відбулося щомісячне засідання Екзекутиви СУА в домівці СУА, Нью Йорк. Ми продовжували планувати святкування 90-ої річниці СУА, що відбудеться на вихідних 16-18 жовтня протягом річного засідання Головної Управи СУА. Запрошую Вас прочитати "Save the Date" – «Внесіть цю дату у Ваш календар» – на сторінці 3.

28 червня – у цей недільний вечір відбулася телефонна конференція з головами округ СУА та членами Екзекутиви СУА. Наша Екзекутива намагається проводити такі конференції регулярно, щоби підтримувати комунікацію між провідниками організації.

29 червня – голова СУА і Почесна голова Ірина Куровицька, а також інші члени СУА брали участь у святкуванні Дня Конституції України в Українському Інституті Америки в Нью Йорку. Цей захід був організований дипломатичним корпусом ООН на честь Дня Конституції України, а також для демонстрації українських молодих талантів. Юрій Сергеев, Посол України до Організації Об'єднаних Націй заявив у своєму вступному слові, що «...Основний Закон був правовою основою державності України, розвитку суспільства та зміцнення демократії... Ми прекрасно розуміємо, що конституційна реформа – це об'єктивна необхідність, умова подальшого розвитку нашої країни, її повної інтеграції у європейське співтовариство, в коло успішних країн світу».

Після коментарів голови Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Тамари Олексій було представлено федерального суддю США Богдана Футея (дивіться витяги із промови судді Б. Футея на сторінці 16). Суддя Футей був одним з консультантів Конституції України 1996 року, а нещодавно Президент Порошенко призначив його членом Конституційної комісії. Після виступів промовців відбу-

лася художня частина програми під назвою «Перетворення спільної візії в дію задля миру», яку відкрив особливий концерт юних талантів з України. Три піаністи з Київської спеціальної музичної школи ім. Лисенка підняли дух публіки своїми зворушливими та віртуозними виступами.

11 липня – на Союзівці, відпочинковій оселі УНСоюзу у горах Кетскілл, де 10-12 липня відбувався дев'ятий щорічний фестиваль української культури, заступниця голови СУА у справах зв'язків Роксоляна Мисило організувала інформаційний стіл і скоординувала його укомплектування.

Інформаційний стіл СУА на Союзівці під час фестивалю.

Саме у процесі збору нової інформації про наші проекти стало ще більш очевидним, скільки всього ми досягли і яких зусиль це коштувало! Відрадно є те, що зголосилося навіть більше волонтерів, ніж було потрібно! Волонтери радо посвячували свій час тому, щоби поспілкуватися з іншими членками СУА, з якими ніколи раніше не зустрічалися, а також із гостями фестивалю, які завітали на виставку СУА. Велика подяка усім тим, що допомогли зробити успішним цей перший стіл СУА на цьому фестивалі, де зібралось так багато людей.

14 липня – СУА був запрошений на робочий сніданок з Послом Литви у США, Високоповажаним паном Жигімантасом Павіліонісом. На цій зустрічі, що відбулася в Українському Інституті Америки, було обговорено сучасну ситуацію в Україні і Східній Європі та її подальший розвиток. Відомо, що литовський народ віддано підтримує Україну, що й було ще раз підкреслено за цим сніданком. Союз Укра-

їнок Америки представляла Роксоляна Мисило.

18 липня – квартальні збори управи Українського Музею, після чого відбулося засідання Екзекутиви Музею.

30 липня – Нью Йоркський відділ УККА і Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) організували акцію солідарності, щоби протестувати проти незаконного ув'язнення Надії Савченко та інших ув'язнених українців. Мітинг відбувся біля Постійного Представництва Російської Федерації у м. Нью Йорк. Голова СУА була запрошена виступити зі словом. На протесті були присутні члени Екзекутиви СУА Р. Мисило та М. Андрійович. Найостаннішою новиною про суд є те, що слухання відкладено, оскільки захисники Надії звернулися з вимогою перенести слухання з Ростовського регіону до Москви. Ми продовжуємо слідкувати за цією тривожною ситуацією, шукаючи способів, щоб надалі працювати задля визволення Надії.

1 серпня – засідання Екзекутиви СУА у Нью Йорку.

6 серпня – голова СУА отримала запрошення від Посольства України у м. Вашингтоні на зустріч із новопризначеним Послом Валерієм Чалим.

Учасники зустрічі з новопризначеним Послом України у США Валерієм Чалим (четвертий зліва).

Учасники зустрічі заслухали презентацію Посла щодо його цілей на цій посаді, де він також торкнувся теми, як діаспорні організації можуть допомогти Україні, постійно доводячи до відома членів Палати Представників найсвіжіші новини про Україну. Він підсумував також дані про політичну й економічну ситуацію в Україні і її безпеку. Посол особливу увагу звернув на боротьбу України проти російської агресії і намагання і України, і діаспори протистояти російській інформаційній війні.

10 серпня – відбулися збори Екзекутиви Українського Музею в Нью Йорку.

Ми очікуємо багато викликів перед нашою організацією і всією діаспорою восени 2015 року. Однак, попри те, що ми продовжуємо підтримувати Україну і її громадян, ми маємо звертати увагу на наші власні організації і їхні потреби, щоби з цього черпати силу і можливість процвітати. Цією темою аж ніяк не можна нехтувати!

SAVE THE DATE

UNWLA 90th Anniversary Celebration

90th Anniversary Banquet

Opening of "Ukrainian Women Artists of the Diaspora" Exhibit

Saturday, October 17, 2015 at 5:30 pm
At the Ukrainian National Home, NYC
Tickets must be purchased by October 1st

Sunday, October 18, 2015
At The Ukrainian Museum, NYC

For detailed information please contact the UNWLA OFFICE
office@unwla.org
212-533-4646

FIRST TO RESPOND IN SAN ANTONIO, TEXAS

by **Ivanka Olesnycky**
UNWLA Social Welfare Committee

On July 9, 2015, the U.S. Department of Defense gave final approval to provide treatment for 14 wounded Ukrainian soldiers in U.S. military hospitals, including the San Antonio Military Medical Center (SAMMC) in San Antonio, Texas. Two soldiers, Maksym Shabiuk and Andriy Ivanov, were transported to SAMMC with an escort arriving on July 24, 2015.

*Andriy Ivanov,
Colonel in the Don-
bas Battalion.*

Maksym Shabiuk

Andriy Ivanov is a colonel in the Donbas Battalion. He is in his mid-fifties. Andriy lost his left arm below his elbow and also has shrapnel in his legs. Andriy is mobile, but walking is painful for him. He is being fitted with a prosthetic arm and will have surgery on his legs. Maksym Shabiuk comes from Odessa. He is in his mid-twenties. His injuries are to the left side of his jaw and also to his elbow. His treatment will consist of bone reconstruction and plastic surgery. Iryna Khomik is a volunteer from Kyiv. She is in her mid-twenties. Iryna arrived with the soldiers on a military airplane. She serves as a translator and hospital, doctor, and activity coordinator.

In mid-July, the Office of Defense Cooperation at the U.S. Embassy in Kyiv forwarded a request to the Ukrainian National Women's League of America, asking for diaspora community support for the wounded soldiers traveling to the US for treatment. The embassy officials were hoping for a warm welcome for these deserving soldiers when they arrived in the United States, along with other needed services like translating, visits to the soldiers at the hospital, and transporting them to and from doctor appointments when the hospital stays were completed. Since the UNWLA, with its 2,000 members, has a strong and reliable network

*Oksana
and
Constantine
Klufas*

throughout the US, the UNWLA Social Welfare Committee contacted Oksana Klufas, member of UNWLA Branch 56 and a longtime resident of San Antonio, to ask whether she would meet the soldiers to welcome them to the United States and to help them get comfortable in their temporary living quarters. Without a moment's hesitation, Oksana and her husband Constantine said yes—they would do it!

On July 25, 2015, Mr. and Mrs. Klufas drove to Fort Sam Houston, the U.S. Army post in San Antonio, Texas, where they were the first diaspora Ukrainians to meet Andriy, Maksym, and their escort, Iryna. The Klufases found the group in the Warrior Transition Center building where each had a small simple bedroom and access to a shared kitchenette.

After exchanging greetings and contact information, Mr. and Mrs. Klufas took the group out to a Mexican restaurant for lunch where they enjoyed margaritas and tamales. During lunch Mr. and Mrs. Klufas learned that Maksym, Andriy, and Iryna needed personal items like flip flops, towels, clothes hangers, as well as basic foods, such as coffee, tea, and sugar. The kitchenettes adjoining their rooms in the Warrior Transition Center were lacking in food preparation tools and utensils. There were no pots, pans, plates, coffee makers, or tea kettles. In response, Mr. and Mrs. Klufas took Andriy, Maksym, and Iryna to their home and gave them many of the needed household items. From there the couple took the group to Walmart where they bought them the remaining personal items that they still needed. Mr. and Mrs. Klufas drove them back to the base and helped them to get settled with all of their new things. Before they left them for the night, they gave each of them a monetary gift, since the soldiers had arrived without any spending money.

Since that memorable first day when Oksana and Constantine Klufas responded wholeheartedly and compassionately to the needs of Maksym and Andriy, there have been other pleas-

ant get-togethers for the soldiers arranged by Mr. and Mrs. Klufas. There have been meals at the Klufas home with swims in their pool, as well as outings to points of interest in the area—Bandera and Medina, TX, with a stop at a ranch and a visit to the famous Floore Country Store. A group called “Ukrainians San Antonio” has also visited Andrij and Maksym and has taken them to a beach in Corpus Christi.

Oksana and Constantine Klufas have given Maksym and Andrij the greatest gift—they have treated them like treasured members of their family. Oksana Klufas has demonstrated that she

is personally aligned with the mission of the organization of which she is a member—the UNWLA, a charitable and cultural organization which has been in existence since 1925. Staying true to a deeply ingrained principle of the UNWLA, Oksana and Constantine are providing assistance to Ukrainians “stricken by natural disasters and emergencies.” Oksana is truly a *Soyuzianka*, in the best sense of the name!

On August 16th, a third wounded soldier, Mikhail Frek, will arrive in San Antonio with an escort. Mr. and Mrs. Klufas will be there to welcome him as well!

About a Woman Volunteer in the Right Sector

Recently I came across a moving article by Olena Bilozerska, a Ukrainian journalist who has produced a documentary film about women and girls enrolled as volunteers in the corps of the Right Sector. Olena herself is a member of the Right Sector’s volunteer corps that fights against the Russian invaders. The article to which I am referring is about her friend Nastia Horbachova. It is actually a farewell to Nastia. I communicated with Pani Olena and she graciously gave me permission to translate her article.
—Ulana Zynych

“Our friend “Lisa” (pseudonym) has died. An extremely daring scout who walked on enemy mine fields all fall and winter. She was a simple and good soul.

Disregarding her heart problem, tall and slim Lisa excelled in endurance. With a backpack load of 25-30 kg, she calmly walked tens of kilometers. She knew how to trek, and she was an absolutely priceless and most important scout on the front. She was also an athlete, and specifically took part in biathlons, thanks to which she was able to shoot quickly and accurately. Nonetheless she never became a sniper because of her temperament—instead she became a sharpshooter-paramedic.

On the back of her helmet she wore a fox's tail. One time this tail actually saved a few lives. Our scouting group went out into the “working terrain,” and it was decided that we would be brought back by soldiers in a “bekha” (a term for a BMW). Alongside the soldiers was Lisa and another Right Sector member. The driver made an error and ended up in a location other than the one which was agreed upon.

Understandably, the scouts mistook our soldiers for separatists and the group leader was ready to annihilate them with a grenade launcher. It was in the last moment that he saw a red fox's tail on the helmet of one of the BMW occupants.

Lisa experienced two concussions during her life. The first occurred last autumn when she was covered with rockets near Vodiany, and the second one last winter when we were attacked at

the Donetsk Airport. That time I was thrown by the blast and tore several ligaments and Nastia (Lisa) sustained broken ribs and another concussion.

Nastia had a difficult life. Her father died early in her childhood, and her mother, who had many children, lived in poverty and was forced to place the children in a boarding school. She took them home on weekends.

As an adult, Nastia worked as a paramedic, later as a salesperson, and in the last few years she additionally took care of her seriously ill mother. Shortly before the war her mother died and Nastia was grief-stricken. She used to say that if it were not for that, she may not have gone to fight.

On the front lines Nastia found her love, formed a family and was expecting her first child. In her early months of pregnancy she was still scouting in enemy-controlled territory. She was fearless, not even caring for her own life. Frequently she said that she would die young and this did not sadden her. Nevertheless she believed that she would outlive the war, frequently dreaming how, after the war, we would all meet in a house in the Carpathian Mountains where she had been allowed to rest during lengthy mountain hikes. If I am not mistaken, her trainer was the one who allowed her to rest there.

But, as it happens, we will not meet.
Rest in peace, sister.”

***There are many women heroes in Ukraine.
Nastia is only one of them.***

ЛІТНІ ХРИСТИЯНСЬКІ ТАБОРИ «ДОРОГА ДО БОГА» ДЛЯ РОДИН ВОЯКІВ АТО

Цього літа Союз Українок Америки (пропозиція голови СУА пані Маріянни Заяць, одно-стайно підтримана членами Екзекутиви СУА) спонсорував два відпочинкові табори в Карпатах для родин героїв, батько яких перебуває чи загинув в зоні АТО. Ці табори організував колишній стипендіят СУА отець Степан Сус, який в даний час є головою Центру Військового Капелянства при Львівській архієпархії УГКЦ. Він також допоміг створити капелянські програми для дітей, що живуть в сиротинцях та інших державних закладах, для студентів державних вищих навчальних закладів. Отець Сус – випускник Українського Католицького університету та Семінарії Святого Духа 2006 р.

В листі до Союзу Українок Америки отець Степан повідомив, що в таборах відпочивають сім'ї з Львівської, Дніпропетровської та Запорізької областей.

Табори мають декілька акцентів: а) духовний (Літургія, Сповідь, духовні розмови із духівником, катехизації і прості бесіди між собою); б) інтелектуально-пізнавальний (майстер-класи, змагання) в) спортивний (походи в гори та спортивні змагання).

Окрім цього, програма таборів спрямована не лише на дітей, але паралельно й на батьків, на їхні потреби та проблеми.

Ідея таборів: Організувати таборовий відпочинок у Карпатах, щоб постраждалі сім'ї відновилися духовно, морально та психологічно. Цьому сприятимуть катехизаційні науки на тему «Плоди Святого Духа», духовні розмови батьків із духівником табору, походи та гурткова праця із дітьми.

Учасники першого літнього табору у Львові перед від'їздом на відпочинок. В центрі о. Степан Сус.

Учасники літнього табору в Карпатах. В центрі Ореслава Хомик і о. Андрій Хомішин.

Пропонуємо увазі читачів статтю із вебсайту Союзу Українок України про ці табори.

У двох таборах відпочивала 81 особа (30 сімей героїв): 46 дітей, 23 матері, 6 батьків, 4 волонтери, 2 волонтери-наставники, які пройшли відповідне навчання по наставництву, брат-семінарист, отець-духівник (о. Богдан Кулик).

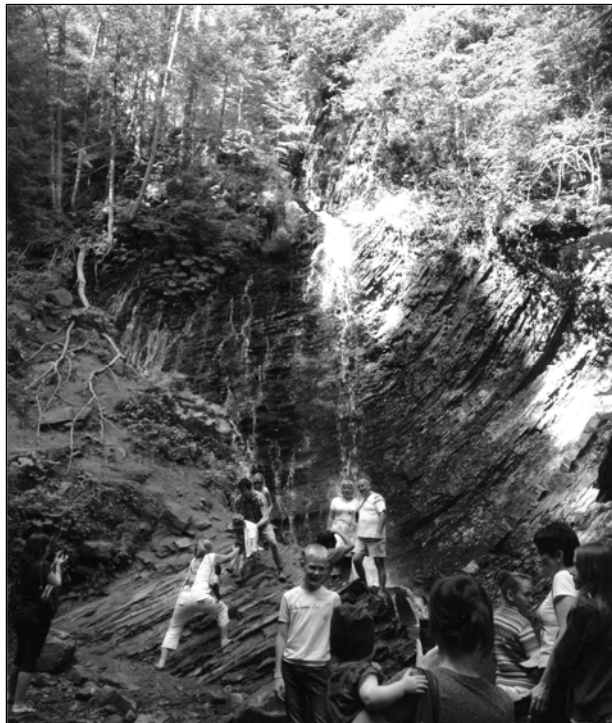
Завдяки Союзу Українок Америки під Яремчею відбувся літній християнський табір для родин вояків АТО.

У середу, 5 серпня голова Всеукраїнського Громадського Об'єднання Союз Українок Ореслава Хомик разом із капеляном гарнізонного храму Петра і Павла міста Львова о. Андрієм Хомишиним відвідали табір для сімей, чоловіки та батьки яких перебувають у зоні АТО, або загинули у бойових діях, захищаючи східні кордони України. Відпочинок фінансово забезпечили наші посестри – Союз Українок Америки.

Село Дора під Яремчею дуже гарне і мальовниче, а монастир сестер святого Вінкентія, в якому відпочивають родини бійців, розташований у надзвичайно мальовничій місцині на березі гірської річки Прут. Духівник табору о. Богдан Кулик разом із волонтерами піклуються дітьми, як рідними.

За час перебування на відпочинку діти були на екскурсії у музеях Коломиї, їздили на гірськолижний курорт Буковель, сходили на вершину гори Маковицю, бачили кілька водоспадів (в тому числі і Сріблясті Шешорські водоспади), відвідали Яремчанський зоопарк, оглянули Струківську церкву 1824 року, яка належить до списку світової спадщини ЮНЕСКО.

Волонтери задіюють усіх спортивними іграми, пильнують, коли діти купаються в річ-

Біля гірського водоспаду.

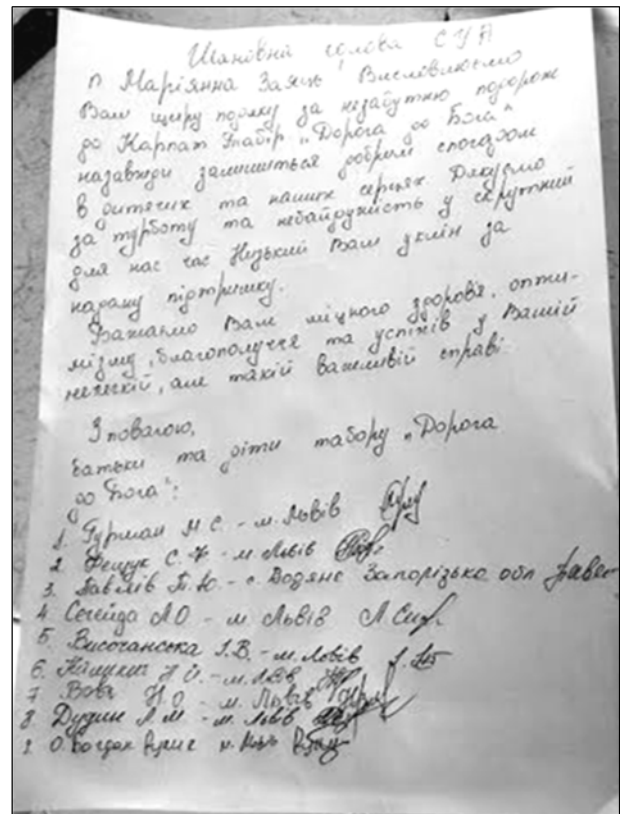
ці, навчають англійської мови, співають українських народних пісень, проводять різноманітні майстер-кляси. Настоятелька монастиря с. Вікторія Садова разом із іншими сестрами дбають за смачні страви та щоденні десерти з лісових ягід.

Усі дні природа дарувала нашим дітям тепле сонечко. І радості від відпочинку не було меж. Сьогодні ж погода заскочила нас неприємними несподіванками. До полудня пекло сонечко, діти купалися, опалалися, бавилися в різні руханки. Пообідавши на відкритій веранді, діти сіли за вивчення нових пісень. Ми за горнятком смачної кави слухали їх пісень, милувалися краєвидами.

Раптом громи і блискавки, гроза і град загнали дітей до приміщення. Все занеслося паволокою, земля вкрилася льодом. А ввечері мала бути ватра... Рихтувалося м'ясо на запікання та картопля з салом....

Але за якийсь час буря вщухла. Під дощем ми з о. Андрієм рушили на Львів, засмутившись такій різкій зміні погоди. Уже в дорозі, телефоном, отець Богдан повідомив, що на молебні діти так щиро молилися, що дощ перестав падати, знову виглянуло тепле сонечко, висушило наслідки буревію і традиційна ватра таки відбулася.

Віра в Бога укріпилася. Усі задоволені.

ДОПОМОГА ВІД СУА НАДІЙШЛА ДО ШПИТАЛІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКА

До нашого міста Дніпропетровська завітали представники громадськості міста Львова, щоб відвідати медичні заклади, зокрема, лікарню ім. Мечнікова та Опіковий центр. Приїхали та привезли щирю допомогу. Зокрема, пані Марія Фуртак є представницею Союзу Українок Америки, що знаходиться в США і представляє українську діаспору.

Кожному тяжкохворому пораненому була вручена матеріальна допомога на лікування та реабілітацію від СУА, і це були не маленькі суми грошей. Українці у різних кутках світу виявляють стурбованість тими подіями, що відбуваються в Україні. Львів'яни з великою повагою висловлюються на адресу наших лікарів, та взагалі усіх, хто рятує бійців. Всі розуміють, що саме в нашому місті дуже багато українських патріотів отримують першу допомогу і саме сюди найбільше переправляють потерпілих з фронту та з місць, де проходять бойові дії. Наші лікарі першими бачать болючі, страшні наслідки кривавої війни. Найкращих, найсильніших наших хлопців привозять із тяжкими пораненнями, покаліченими, з розбитими головами, без рук, без ніг... Саме нашим лікарям доводиться витягати найновіших Героїв України з того світу, повертати до життя... Честь і хвала усім лікарям, але далі у хлопців довгий шлях до одужання. І це розуміють люди, що живуть у інших містах України та світу.

Велика подяка пані Марії Фуртак, пані Петрунелі, пану Василю Пазиняку та отцеві Петрові Зеленюку, що відвідали наших бійців,

поспівчували та передали допомогу. Також велике спасибі діаспорі, яка теж не байдужа до подій і до наших поранених.

Двічі наші гості були на Краснопільському цвинтарі. Отець Петро, котрому 84 роки і в свій час він був і в Єрусалимі, і у Ватикані, де зустрічався з Папою Римським та мав з ним розмову, сьогодні відправив Панахиду за наших патріотів, які поклали життя за Україну. Багато з них – невідомі... Ще пройде час, поки знайдуться родичі і перепоховують тіла. Але зараз всі повинні віддавати почесні хлопцям, які пішли захищати свою землю і не повернулися та вшановувати їх пам'ять. Молоді, здорові, красиві... Вони усі – Герої України!

Були запалені свічки. Над кожною могилою о. Петро прочитав молитви, а їх 225... багато з яких невідомі. Було спекотно, але ніщо не могло зупинити отця.

На цвинтарі ми зустріли людей, які знайшли своїх рідних: пані Тетяна – сина, Альбіна – брата. Більше року пішло на пошуки... Хлопці з 25-ї повітряно-десантної бригади загинули у військових автомашинах БТР-ах в Шахтарську, коли виводили бійців, а три автомашини пустили вперед для захисту і їх розстріляв танк ворога. Шансів вижити не було. Вічна пам'ять Героям!

Деякі могилки вже порожні, напевно родина знайшлася і забрала до рідних місць. Дехто з рідних, як пані Тетяна, встановили пам'ятники і тепер приходять сюди, спілкуються з такими ж знедоленими родичами...їм є про що поговорити...і, мабуть, так легше...

Марія Фуртак передає матеріальну допомогу від СУА пораненому бійцеві.

Отець Зеленюк молиться біля пораненого бійця.

*Біля входу на військовий цвинтар
в м. Дніпропетровську.*

Здебільшого, могилки занедбані, позаростали травою... Це офіційний цвинтар, але не видно, щоб хтось прибирав. Немає ні однієї лавочки, щоб було де присісти і схоронитися від спеки.

Владо, почув! Хлопці полягли, щоб місто жило та працювало спокійно. Невже вони не заслуговують догляду? Такий цвинтар НЕВІДОМИХ СОЛДАТ один єдиний у нашій державі, тому треба поважніше ставитися до новітніх Героїв України та до пам'яті про них.

Вічна пам'ять усім Героям, які ціною життя захищали свою Батьківщину! Ми, живучі на мирній землі, маємо не забувати, що війна поряд і там, в зоні АТО воюють, ризикують своїм життям, кращі сини України! Ми повинні робити усе, щоб вони повернулись живими та здоровими у свої оселі! Давайте допомагати, як можемо. Волонтери – велика сила! Дякувати Богові за спілкування зі щирими українцями зі Львова!

А ще, ми на місцях повинні робити усе, щоб хлопці повертались і не розчаровувались...

Давайте, не будемо байдужими до всього, що відбувається навкруги! Давайте, будемо разом! Тільки разом Ми – СИЛА! І взагалі, ХТО, ЯКЩО НЕ МИ, змінить життя на краще!

Біля могили захисника України.

Нехай прийде МИР на нашу землю! Бережіть один одного!

Слава Україні! – Героям СЛАВА!

*Лідія Полешко, журналіст,
м. Дніпропетровськ.*

Єднаймося, браття

Пробач мені і біль, і втрати.
На розсуд свій мені пробач.
Я знаю, ти пробачиш, Мати,
Та не окупиться твій плач.

Ніхто не встане з домовини,
Не залунає вбитий спів.
Як не чекай на ці хвилини –
Нема, а днів – і поготів.

Та знаю, ти не будеш марно
Вмивать сльозами білий світ.
Настане день ясний, безхмарний,
І буде всім один відповідь:

«Сини, гартуйте серце й душу,
Бо брат – не той, хто зветься так.
Тому застерегти вас мушу
Від тих, хто дасть підступний знак.

А ті, хто з вами розділили
Краплини горя й сіль життя,
Вони – брати, бо боронили
Україну аж до забуття.»

*Катерина Родрігез (Прокопенко),
Філадельфія, 6 серпня 2014 р.*

ПРОСТРІЛЕНИЙ ШОЛОМ

В місяці вересні 2014 року я несподівано мала нагоду бути в Україні. Війна на сході була в той час в найгіршому розпалі. Тутешня родина і друзі хором відмовляють від поїздки. Кажуть, що їхати тепер небезпечно, бо, мовляв, в Україні йде війна, москалі влаштовують диверсії, всяко може бути...

Але їду із сином, то почуваю себе трохи безпечніше. Декілька днів перебувала у Києві. З трепетом серця відвідала Майдан, віддавши шану його Героям, помолилася на місцях пам'яті Небесній Сотні. Там повно квітів, блимають свічки, така навкруги тиша, немов ніколи там не було жаху смерті...

Від того часу минув майже рік, але не маю спокою, бо серце і душу проколов біль зворушливого пережиття, яке неможливо забути, воно увійшло в мене і не дає мені спокою. Хочу про це розповісти. Може стане мені легше...

І ось я знову у незабутньому Львові. Ходимо з двоюрідною сестрою центральними вулицями міста, згадуємо минуле, адже історія львівських вулиць нерозривна з історичними подіями міста, його розвитком, змінами. Тут кожний камінь брукованих старовинних вуличок може розповісти нам правдиву історію як прадавнього, так і сучасного Львова. Як, приклад, можна нагадати, що перше національне військо – Українські Січові Стрільці, – зародилося у Львові. Разом з мазепинками, які отримали сьогоднішні вояки Збройних Сил України, Січові Стрільці передали їм і незламність у боротьбі з найлютішим ворогом України – московською імперією.

Я люблю заходити хоч на хвилину до церкви, біля котрої проходимо, тож зайшли до церкви Святих Петра і Павла. З церкви доноситься спів похоронних відправ, входимо до середини. Відразу вдарає запах кадила, посередині церкви бачимо збиту з ясних дощок скромну домовину, а на верху домовини – прострілений шолом. Стоїть на струнко почесна стійка побратимів. Мала групка людей в смутку окружила домовину. Стоїмо в сумній молитві, не виходимо. Отець співає «Вічна Пам'ять», почесна стійка дає салют, співаємо і ми, хоч плач стискає горло. Підходимо до цієї скромної домовини, віддаємо низький уклін, прощаємо на вічну дорогу незнамого нам сина України, котрий віддав своє життя за неї. Жалібно дзвонять дзвони. Почесна стійка

побратимів несе повільним кроком домовину, за домовиною іде молода ще мама в скромній суконці, пов'язана через голову чорною стрічкою. За руку мами тримається дівчинка десь так років десять-дванадцять. Високий похилий батько несе знимку молоденького усміхненого хлопчини-вояка. Він не схлипує плачем, але сльози йому течуть по обличчю безперестанку. Стою, ссрехрестивши руки в страшнім жаху, дивлюся на ту нещасну маму. І ось наші погляди зустрінулись, і там я побачила невсказаний біль, такий, що поки живу, то не забуду. Тоді поглядом, немов мене знає, немов хоче щось багато розказати, але лиш рукою показує на домовину і голосно каже до мене: "МІЙ РОМАН"!

Часто тепер про цю маму думаю, що вона, як і багато мам в Україні, переживають оте найстрашніше горе, яке принесла в Україну жорстока війна. Що ще може бути більшою біллю, як втратити найдорожчу людину – сина. Вже минув рік з цього часу, як людиноненависницька Москва розпочала агресивну війну в Україні і дзвони в церкві Святих Петра і Павла досить часто дзвонять, бо далі гинуть найкращі сини України. Усіх вояків-героїв Львівської області, які загинули на полі бою, доставляють спочатку до церкви Святих Петра і Павла, звідки починається військове захоронення. На Личаківському цвинтарі виділено частину землі, де хоронять героїв, що загинули в теперішній війні. Але, коли родина героя хоче похоронити в рідному селі, то військо, почесна сторожа військовими машинами везуть тіло вояка до його села. Багато нових могил появилось за останній рік по цій Україні. В них лежать найкращі сини України – наші новітні ГЕРОЇ. Проїжджаючи через кожне село чи місто, через які пролягає остання дорога героя, люди виходять і відпровождають похоронний похід. А уже на границі села, коло Хреста, очікує ціла процесія з хоругвами, священики, хор і усі мешканці села на колінах зустрічають свого героя. Дівчата несуть вінки і квіти, хто зна, чи нема серед них тієї, що ночами не спала, чекаючи на нього. Так закінчується коротка життєва дорога молодих лицарів України, як згадуваного мною часто героя Романа – ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

*Оксана Фаріон,
Почесна членка СУА.*

Honoring Ukrainian American Veterans

A History and an Invitation

Ukrainian American World War I and World War II veterans established the Ukrainian American Veterans, Inc., in 1948. Membership is extended to men and women of Ukrainian descent who have honorably served in the United States Armed Forces. The organization has a long and interesting history, which is rooted in and strongly intertwined with the history of successive waves of Ukrainian immigrants.

This year, the 68th UAV Annual National Convention and the UAV National Ladies Auxiliary Convention will be held in Somerset, New Jersey, from October 2-3, 2015. The convention will end with a ceremonial dedication of the UAV National Monument. The history of the monument is also tightly intertwined with the history of Ukrainian immigrants.

In search of a better life, many Ukrainians immigrated to the United States, Canada, Brazil, and other countries at the end of 19th century. The wars and political turmoil of the 20th century brought new "waves" of people from Ukraine to the shores of the Americas, and especially to the United States of America. Immigration records did not identify these people as Ukrainians but as "nationals" of hostile countries occupying Ukrainian lands; they were invariably and inaccurately labeled mostly as Austrians, Poles, and Russians, and their own ethnic Ukrainian roots were obscured or dismissed.

As part of the immigration process, these people pledged allegiance to their adopted country and accepted the responsibilities that this entailed. For men, this included mandatory service in the American military. They answered the call when drafted, while others, including many Ukrainian American women, volunteered. Lacking freedom in the homeland they had left behind, they were willing to protect and fight for the freedom, democracy, and human rights their new homeland extended to them.

Many Ukrainian Americans made the ultimate sacrifice, especially during World War II and the Korean and Vietnam wars. It is estimated that more than 200,000 Ukrainian Americans served in World War II alone. Of these, we know of three World War II Medal of Honor recipients: Nicholas Minue, John W. Dudko, and Nicholas Oresko, each of whom hailed from New Jersey. The Medal of Honor is the highest military decoration for valor in combat. The President of the

United States, in the name of the U.S. Congress, awards it. We also find WWII veteran, 1st LT Evelyn L Kowalchuk, an only US Army Air Corps flight nurse that air evacuated wounded from Normandy beaches on D-Day Plus 3. She was decorated with an Air Medal, ETO Ribbon, and American Theatre Ribbon. We are also aware of hundreds wounded soldiers who were recipients of the Purple Heart Medal, as well as other medals, awards and citations. Among them highly decorated Major General Nicholas S. H. Krawciw, USA (Ret), who was seriously wounded in Vietnam.

Today, a new wave of immigrants from Ukraine continues the tradition begun by the earlier immigrants and their American-born offspring, but some important distinctions should be mentioned here. Since Ukraine proclaimed its independence from the Soviet Union in 1991, Ukrainian-born immigrants have come to this country bearing Ukrainian passports and are now accurately identified by ethnic origin. Even though the draft ended in 1973 and the United States converted to All-Volunteer Military, the Selective Service Registration is still in effect. Many of the new immigrants volunteer and serve in the US Armed Forces, engaged in a new and horrific conflict that threatens not only the United States of America but also the entire world. Since the September 11, 2001, attack on the USA, the Global War on Terrorism (GWOT) has escalated, and American military forces, which include many individuals who are of Ukrainian ethnic origin, are now protecting our homeland and other regions of the world impacted by this 21st century threat. And like the Ukrainian Americans who were killed in action during the wars and conflicts of the 20th century, some are dying; American soldiers are returning to the United States with terrible injuries sustained in combat; we do find Ukrainian Americans among them as well.

Those who served long ago and those serving now deserve our gratitude and our respect; collectively and individually, they are the inspiration for the UAV National Monument.

On October 21, 2004, the UAV National Monument Committee was formed and work began. Erected on April 28, 2015, the UAV National Monument is a testament to foresight and determination, all enhanced by support from the UAV

membership and the Ukrainian American community at large. The Committee still has a lot of work to do in order to complete this huge undertaking.

Today, the monument stands tall and proud at St. Andrew Cemetery, South Bound Brook, New Jersey. It stands guard on hallowed ground graciously donated by the Ukrainian Orthodox Church of the USA, it is a tangible tribute to all Ukrainian Americans who made the ultimate sacrifice. It also honors all those who have honorably served or are currently serving or will one day serve in the US Armed Forces.

The inscription etched on the monument proudly proclaims:

DEDICATED TO ALL UKRAINIAN
AMERICAN MEN AND WOMEN
WHO HAVE SERVED IN THE
UNITED STATES ARMED FORCES

The UAV National Monument will be dedicated on October 3, 2015, at 4 p.m. You are cordially invited to attend the dedication and join us in honoring the Ukrainian Americans who inspired this great undertaking.

Anna (Osinska) Krawczuk
UAV Past National Commander (2004-2008)
UNWLA Past and Honorary President (1993-1999)

The UAV National Monument at St. Andrew Cemetery, South Bound Brook, NJ.

The UAV Registration Project was initiated in 1998 and is an ongoing endeavor whose principal mission is to register, document, and honor Ukrainian Americans (both men and women) who have served or are currently on active duty in the US Armed Forces. For more information, please visit our official Website located at: <http://www.uavets.org> or contact us via email at uav.registration@verizon.net or by regular mail at UAV Registration, PO Box 172, Holmdel, NJ 07733-0172.

BRANCHES-AT-LARGE

- 118 OKSANA SHANYA GENSIOR
- 118 CHRISTINE MYCIO-SPRINGT

NEW JERSEY REGIONAL COUNCIL

- 86 DARIA ZAWADIWSKYJ

OHIO REGIONAL COUNCIL

- 8 KATHY BURLIJ

DETROIT REGIONAL COUNCIL

- 81 LUBOMYRA BAKOPOULOS
- 81 ZIRKA KALYNYCH
- 81 MELANIA WOROBEL

The lazy, hazy days of summer were actually quite busy for the UNWLA as meetings, gatherings, and various other events took place. Please allow me to share a few of these to give you an idea about the flurry of activity in the Ukrainian community, regardless of the calendar dates.

June 27 – The UNWLA held its monthly Executive Board meeting at its headquarters in New York City. We continued to plan for our organization’s 90th anniversary celebration scheduled for the weekend of October 16-18, during the annual UNWLA National Board meeting. Please see the “Save the Date” on page 3.

June 28 – A conference call with the Presidents of UNWLA Regional Councils and UNWLA Executive Board members took place this Sunday evening. The Executive Board is striving to make this a regular event to keep the lines of communication open with its leadership.

June 29 – The President and Honorary President Iryna Kurowycky, as well as other UNWLA members, attended the Ukrainian Constitution Day at the Ukrainian Institute in New York City. This event was organized by the UN Diplomatic Corps to commemorate Ukrainian Constitution Day and also to showcase young Ukrainian talent. As Yuriy Sergeev, Ukraine’s Ambassador to the United Nations, stated in his opening remarks, “...Fundamental Law has been the legal basis for Ukraine’s statehood, development of the society and strengthening of democracy... We fully realize that the constitutional reform is an objective necessity aimed at guaranteeing the further development of our country, its full integration into the European community, and the circle of successful countries of the world.” Following the comments by Tamara Olexy, President of the Ukrainian Congress Committee of America, Judge Bohdan Futey was introduced. (Please see Judge Futey’s condensed speech on page 16.) Judge Futey is one of the consultants of Ukraine’s 1996 Constitution and was recently appointed member of the Constitutional Commission by President Poroshenko. Following the speeches, the artistic portion of the program, titled “Transforming Shared Vision into

Action for Peace,” commenced, with a special concert featuring young talents from Ukraine. Three pianists from the Lysenko Specialized Music School in Kyiv inspired and moved the audience with their performances.

July 11 – The Ninth Annual Cultural Festival was held at Soyuzivka, the UNA resort in the Catskills, during the weekend of July 10-12. UNWLA Vice President of Public Relations, Roksolana Misilo, organized an informational table and coordinated our membership to man the table. The organizers were in the process of gathering current information on our projects when it became crystal clear just how much we have been accomplishing and how much effort has been expended! It was very heartening to discover that more volunteers than needed have signed up! The volunteers gave of their time cheerily as they chatted with other volunteers whom they had never met before, as well as with festival attendees as they dropped by the exhibit. Thank you to all who helped make the very first UNWLA table at this well-attended festival a success!

July 14 – The UNWLA was invited to a working breakfast with the Ambassador of Lithuania to the United States, His Excellency Mr. Žygimantas Pavilionis. The event was held at the Ukrainian Institute. This meeting’s goal was to discuss the current situation in Ukraine and Eastern Europe and its further impact. It is common knowledge that the Lithuanian nation is a staunch supporter of Ukraine and this was reiterated at this breakfast. Roksolana Misilo represented the UNWLA.

L-R: Roksolana Misilo, UNWLA Vice President of Public Relations; Ambassador Pavilionis; Elizabeth Aldute Belzer, Senior Scout Master of the New York Lithuanian scouts; Lithuanian Consul General (NY) Julius Pranevicius.

July 18 – Quarterly Ukrainian Museum Board meeting followed by Museum Executive meeting.

July 30 – The New York City Branch of UCCA and the Organization in Defense of Four Freedoms organized a rally of solidarity to protest the illegal imprisonment of Nadiya Savchenko and other Ukrainian prisoners. The rally took place at the Permanent Mission of the Russian Federation in New York City. The President of the UNWLA was invited to speak. (Please see the text of the speech below.) The rally was attended by other UNWLA Executive Committee members—Roksolana Misilo and Mariya Andriyovych. The latest news on Savchenko’s trial is that the hearing is postponed because the court is considering Nadiya’s lawyers’ appeal to have the trial relocated from the Rostov region to Moscow. We continue to keep abreast of this unsettling situation and look for methods to keep working towards Nadiya’s release.

August 1 – UNWLA Executive Board meeting at headquarters in New York City.

August 6 – UNWLA President received an invitation from the Ukrainian Mission in Washington, D.C., to attend a meeting with the newly appointed Ambassador, Valeriy Chaly. Mr. Chaly presented on his goals as Ambassador and also touched upon how our diaspora organizations can help in spreading the most current news on Ukraine by contacting their representatives. The political, economic, and security situations in Ukraine were

Nadiya Savchenko declaration at the trial.

addressed in summary. The Ambassador paid special attention to Ukraine’s struggle against the Russian aggression and to Ukraine’s and diaspora’s efforts to counter Russia’s information war against Ukraine.

August 10 – The Ukrainian Museum Executive Board meeting.

We are ready to take on the many challenges facing our organization and diaspora in general in the fall of 2015. However, as we continue to support Ukraine and its citizens, we must also turn our attention to our own organization and its needs: what is required for us to continue to be strong and to flourish? This is a question which we should not neglect!

A Speech Delivered by UNWLA President Marianna Zajac at the New York City Rally Protesting the Illegal Imprisonment of Nadiya Savchenko and Other Ukrainian Prisoners

Dear fellow Americans!

It is with a heavy heart but with great determination and unified voices that we gather today in front of the Russian Federation Mission in New York City to once again appeal for Nadiya Savchenko’s release and freedom. She was kidnapped by Russian separatists and has been held on trumped-up charges for more than a year. She fought this injustice with a brave 83-day hunger strike which she ended due to very severe health issues.

We gather here—after a multitude of worldwide demonstrations in defense of Nadiya Savchenko were organized and held since the day she was taken prisoner;

—after thousands of letters of appeal to U.S. and European government officials, and to United Nations commissions were sent out by Ukrainian Americans, by their friends and supporters;

—after meetings were held with Nadiya Savchenko’s lawyers in an attempt to understand the Russian non-transparent so-called “legal” system;

we gather here—after personally listening to emotional pleas from Nadiya’s stoic mother, pleas for her beloved daughter’s release.

Marianna Zajac speaking at Savchenko rally,
July 30, 2015

Since her capture, Nadiya Savchenko's cause and campaign have won support from the Obama administration, foreign governments, human rights organizations, pro-democracy groups, and thousands upon thousands of Internet petitioners worldwide. But, here we are today, gathered once again in solidarity to protest Nadiya's unjust captivity, as she sits in a high security prison in Rostov, Russia, and as she faces a closed and doomed trial whose outcome has been predetermined by the Kremlin. The trial began today. She is being prosecuted despite her diplomatic immunity. Embassy staff from the United Kingdom, United States, Canada, Norway, Austria, and the European Union arrived to observe today's proceedings, but they were not allowed to attend the opening of the trial.

How ludicrous! How tragic!

At this time when crises and dangerous scenarios engulf the world, it is imperative **that we continue to shout out** and remind one and all of the human rights injustices imposed by Russia on the Ukrainian people! In this particular case, the flagrant injustice imposed on Lt. Nadiya Savchenko—former Ukrainian Air Force pilot, the only female soldier among Ukrainian peacekeeping troops in Iraq, a member of the volunteer Aidar Battalion at the time of her capture, and currently a member of Ukraine's Parliament.

Is it possible that in the 21st century, in this world of modern communication and social media—at a time when information is so readily available—that President Putin has turned a deaf ear to the world's outcry?

It is indeed!

Given President Putin's hostility to the rule of law, to democracy, and to human rights, as has been proven by Russia's ongoing support of the terrorist war in Ukraine, by its intensive and extensive campaign of disinformation and propaganda about this war, it should be no surprise that the charges brought against Savchenko are utterly unjustified.

George Orwell, the English novelist, journalist and critic whose work is marked by its great attention to social justice, stated that "[t]he further society drifts from truth, the more it will hate those who speak it!" The further President Putin drifts from the truth, the more he hates those who speak it!

The Ukrainian National Women's League of America has been a staunch defender of human rights since its inception in 1925. We have continued to do so during this past year by participating in all the actions I mentioned previously and by calling on our national membership and friends to stand up in defense of Nadiya Savchenko's human rights.

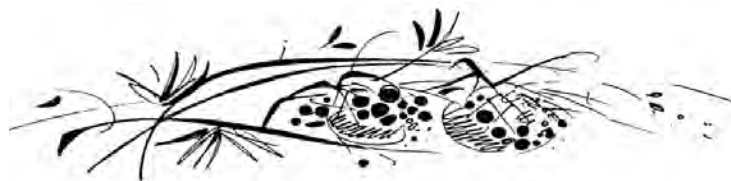
As we look at recent pictures of Nadiya, with the gaunt profile of her pretty face, let us remember that in her 34 years of life she has a history of fighting for what she believes in! Let us join forces to continue fighting for the freedom of Nadiya Savchenko and allow her to continue fighting for her beliefs! She is a symbol of the struggle which Ukraine faces today! She epitomizes bravery and patriotism.

At the bottom of a drawing completed by Nadiya on February 10, 2015, while she attended one of her outrageous court dates, she wrote:

Ukrainkoyu ya narodylasia! Ukrainkoyu ya i pomru!!

Translation: **I was born a Ukrainian! And I will die a Ukrainian!**

Slava Ukraini!

THE BASIC LAW OF UKRAINE: STRENGTHS & WEAKNESSES

Comments by Judge Bohdan A. Futey

June 29, 2015

Ukrainian Institute of America - New York, NY

It is an honor for me to be part of this program on the occasion of the 19th Anniversary of Ukraine's Constitution. Before I begin, allow me to call your attention to a very significant historical fact. This year Ukraine also celebrates 300 years of Pylyp Orlyk's Constitution. It was adopted in 1710 in the city of Bendery, almost 80 years earlier than the Constitution of the United States. This Basic Law embodied the principle of separation of powers, a separate judicial tribunal, and the concept of private ownership of property.

Since 1992 two Commissions worked on the present Constitution, one led by President Kravchuk and the other by President Kuchma. To assist the Commission in its task there was also a working group chaired by Professor Leonid Yuskow, of which I was a member.

In an overnight session from June 27-28, 1996, the Rada debated and eventually passed the Constitution by 315 votes. With the adoption of its Constitution on June 28, 1996, Ukraine took yet another step toward joining the community of democratic nations that place the rule of law and a free market economic system among their highest values. The process that culminated in the adoption of a Constitution was, by no means, solely one of agreement and harmony; rather, as one might expect, this Constitution was born of compromise—as, for example, the vote for Ukrainian to be the State Language (Art. 10), and keeping the name of Autonomous Republic of Crimea.

The Constitution addressed the concerns of Ukrainians about their national interests, the establishment of their statehood, as well as the suppression of rights by the Soviet Union and, at the same time, what kind of social changes a democratic future would bring. The Constitution was commended by a number of international organizations including the Venice Commission, particularly for its guarantee of many human rights.

In articulating individual rights, the Constitution includes both negative and positive rights. Negative rights protect against government interference by limiting the role of government. They establish basic private rights and personal freedoms, such as freedom of speech, press, religion, and assembly. Negative rights are en-

forceable under the rule of law. A court may declare a policy or enactment of the government improper or illegal. Positive rights require the government to do something for the benefit of the individual. They include the right to a job, the right to housing, and the right to "satisfactory living standards." They are, however, very difficult to enforce without further legislation. Many critics believe, therefore, that these rights should be placed in the Preamble.

Article 6 provides for the separation of powers, splitting the government into three branches: Executive, Legislative, and Judicial. The concept of checks and balances, however, has not been established in practice.

Article 8 declares that the rule of law is recognized and effective.

The concept of a market economy has been greatly enhanced in Ukraine by the guarantees of private ownership of property, Art. 14.

The right to vote, which is guaranteed by the Constitution, has been increasingly well enforced, particularly following the Orange Revolution.

Minority languages are also protected, Art 10.

Clearly, even after nineteen years, Ukraine's Constitution remains a work in progress. With every election of a new President there has been a move to amend or adopt a new Constitution. Presently, President Poroshenko has established by decree a new Constitutional Commission with the mandate to amend three areas (sections) of the Constitution. The aim is to make it more democratic and closer to international standards as the government of Ukraine moves forward with reforms for a prompt European integration. The Venice Commission and EU experts are playing an important role. I am honored to be appointed to serve in the Commission as a consultant.

There are three working groups that have been established in the areas of major concern to all Ukrainians.

1. The first such area is **decentralization**. The intent is to provide greater autonomy to local municipalities. This is extremely important in view of the constant armed conflict in Donbas and Luhansk as a result of daily actions by the so-

called separatists with Russian military help. The Unitary system of government, however, will remain in effect. On June 20th the Constitutional Commission voted to send a draft to the Rada for its vote and approval.

2. The second working group deals with **individual rights**. Their goal is to bring that section of the Constitution closer in line with international standards—specifically, in the area of negative and positive rights as previously discussed.

3. The third working group involves **the judiciary**. The aim is to strengthen Judicial Independence and restore confidence and trust in the courts. Individuals will now also have access to the Constitutional Court.

There is no question that the judiciary in Ukraine needs to be reformed. What is needed is to strengthen the checks and balances—not control over the judiciary by the executive. Providing adequate salaries for judges, insuring appropriate funding and assistance for the courts, prompt publication and availability of judicial decisions, access to the courts, transparency in decision making, and enforcement of judicial decisions—these are measures and ways to eliminate corruption among the judiciary. Nevertheless, greater access of citizens to judges should not mean or indicate *ex parte* communications behind closed doors with just one party in the proceedings. This practice should be eliminated completely. Judicial independence does not mean that the judges do as they choose, but do as they must in accordance with the Constitution and laws of the country. Judicial independence in the final analysis will depend largely on the conscience and courage

of the judges themselves. Judges will not be respected until they respect themselves.

The rule of law is the lynchpin to promote democracy throughout the world. First, the law must be supreme. Each person, whether a private individual or a government official, is subject to the law, and no special status can prevent the application of law. Second, the law must be centered upon a concept of justice that emphasizes interpersonal adjudication. Not only must the substance of the law be the same for everyone, but the procedures by which law is carried out must be the same.

A strong, independent judiciary is one of the most important ways to separate power and uphold the rule of law.

Time is of the essence. These amendments should be adopted by the Rada this session of Parliament by 226 votes and sent to the Constitutional Court for its decision. At the next session, if the Constitutional Court approves the amendments, the Rada should deliver 300 votes for the changes to be finally adopted. This must be done in September of 2015. Local elections are scheduled for October 25, 2015.

The recent events throughout Ukraine and the people's revolutionary expression at the Maidan during the Revolution of Dignity, hopefully, will be an irrevocable incentive and mandate for the implementation of these reforms. The latter will make us proud to be part of this Ukrainian experience as the country watches over its independence and territorial integrity and moves forward to integrate with the European Union.

I remain an optimist! Slava Ukrayini!

Bohdan A. Futey is a Sr. Judge on the United States Court of Federal Claims in Washington, D.C., appointed by President Reagan in May 1987. Judge Futey has been active in various Rule of Law and Democratization Programs in Ukraine since 1991. He has participated in judicial exchange programs, seminars, and workshops and has been a consultant to the working group on Ukraine's Constitution and Ukrainian Parliament. He also served as an official observer during the Parliamentary elections in 1994, 1998, 2002, 2006, 2010, 2015 and Presidential elections in 1994, 1999, 2004, 2010, 2015, and conducted briefings on Ukraine's election law and guidelines for international observers. He served as a member of the working group on Ukraine's Constitution adopted on June 28, 1996. Judge Futey is a professor at the Ukrainian Free University in Munich, Germany, and a visiting professor at the National University of Kyiv-Mohyla Academy in Kyiv, Ukraine.

ATTENTION AUTHORS

Please send in your submissions, questions, and suggestions in Ukrainian or in English to the email address printed on the front inside cover of *Our Life*:

unwlaourlife@gmail.com

70-ліття таборів Ді-Пі

Коли у травні 1945 р. закінчилась Друга світова війна, на терені Німеччини опинились сотні тисяч втікачів, не так від німецько-советського фронту, як від більшовиків, від советської влади. Були це українці, поляки, росіяни, білоруси, латиші, естонці та литовці. Переживши бомбардування і злидні, різними засобами тягнулись на Захід, до більших міст, подалі від советів. Ми з мамою і ще з десяток українських родин пережили кінець війни у маленькому німецькому містечку Кальтенек.

Було літо і тому втікачі жили дуже часто на свіжому повітрі – на площах, на подвір'ях шкіл і господарок, в різних бараках. Жили з того, що продавали місцевим німцям різні речі, які захопили ще рік тому з дому – одяг, біжутерію, а також зареєструвавшись у місцевій міській чи сільській управі – діставали т.зв. приділові картки і могли на них дістати трохи хліба, сиру, крупи...

Одного дня ми з мамою та ще кілька українців з Кальтенеку зорганізували тягарове авто і поїхали до найближчого більшого міста Пассав. Там був Український допомогивий комітет, і ми хотіли дістати в ньому якісь інформації і поради, що далі робити, бо альянти дозволяли советським воякам їздити поміж втікачами і намовляти їх вертатись додому. Альянти були певні, що всі з радістю будуть повертатися. Але так не було. В деяких місцевостях брали до вагонів людей насильно, бо альянти не розуміли, що ми не хочемо повертатися „на родину”.

Поки мама стояла в черзі до урядовців Комітету, я захоплено з високого берега подивляла широкі три ріки, які саме в Пассав сходились в одну, а це: Дунай, Інн і Ільз. Ще пішла на центральну площу, де стояла старовинна катедра св. Стефана, на жаль, зачинена. Пассав залишився в моїх споминах прекрасним середньовічним містечком, як з гравюру Дюрера. І чому я досі його знову не відвідала? Може, підсвідомо боялась побачити там тепер високі хмародери, кіоски з сувенірами, ресторани... В Комітеті ми довідалися, що у великих містах творяться табори для втікачів, і найкраще добиратись до них. Ми так і зробили. Кілька родин склались грішми, найняли шофера з тягаровим авто і поїхали до старовинного міста Авґсбурґу, де вже був табір для українців – „Зомме Касерне”.

Був якийсь міжнародний закон, що колишні советські громадяни (до 1939 р.)

повинні повертатися до ССРСР, але ж вони не хотіли, бо знали що їх чекає. Люди з Великої України особливо боялись, і при допомозі галичан часто міняли свої прізвища на чисто галицькі та подавали фіктивні місця народження та праці. Навіть вже пізніше, коли були табори Ді-Пі, одного разу в нашому таборі заповів голосником, що наступного дня прибуде до табору советська делегація і буде записувати всіх, хто схоче, повертатись додому. Управа радила втікачам сидіти в кімнатах. Люди так і зробили. Таборова площа опустіла, всі в той час були в кімнатах, навіть вікна позаслонювали коцами і простиралами, і з деяким страхом дивились на таборову площу тільки через шпарки. Советська делегація прийшла в асисті урядовців UNRRA і через гучномовець заохочувала людей вертатись додому. Ніхто не показався і вони по якомусь часі відїхали.

Створена в 1943 р. англійцями, американцями і французами організація UNRRA (United Nations Relief and Reparation Administration), а згодом IRO (International Refugee Organization), які мусіли щось з нами зробити, бо ж ті втікачі – це були не тільки чоловіки, але і жінки, і діти. UNRRA почала творити табори в колишніх німецьких касарнях, які були в багатьох містах. Табори організували за національністю, і це було частиною їх успіху. Втікачів називали „дісплейсд персонс” (переміщені особи), або скорочено Ді-Пі. До тих таборів вже в травні – червні 1945 р. почало зїжджатись дуже багато людей. Були це самітні чоловіки, подружжя з дітьми, жінки, а також молоді хлопці й дівчата, яких німці насильно повивозили до Німеччини на роботи. Табори зорганізовано дуже добре – адміністрація, поліція, установи, школи – все було в руках „діпістів”, а представники UNRRA чи IRO мали тільки нагляд, доставляли харчі, коци, спортовий виряд і т.п. Жили ми по кілька родин у великих кімнатах, переділених військовими коцами. Загальна кухня давала нам сніданки, обіди й вечері, учням давали ще і вітаміни, а маленьким дітям напевно ще щось спеціальне.

Час від часу американці переводили т.зв. скрінінґи, де треба було знову і знову розказувати свою життєву історію, показувати документи, вияснювати все. Також час від часу щепили нас проти тифу.

В червні 1945 р. творились табори, а у вересні в таборах вже працювали садочки,

народні школи і гімназії, різні курси, лікарні. Вже в жовтні зорганізовано Пласт, а наступного року СУМ. Діпiстами були багато спортовців, і вони подбали, що у всіх таборах зроблено гарні спортові площі, подбали про домівки, де можна було грати в дуже тоді популярний настільний теніс (пінг-понг) і інше. Вистарались в UNRRA і спортовий одяг та виряд. В нашому таборі була дружина копаного м'яча «Чорногора», а в ній улюбленці публіки – Славко Шмігель, брати Савки, Лютак та ін. На змагання приїжджали спортові дружини з Мюнхену, Берхтесгадену і інших таборів. Відбувалися легкоатлетичні змагання. Одного разу в нашому таборі відбувалися навіть кількадевні змагання за першість в пінг-понгу.

Люди всіляко відганяли від себе думку „А що буде далі?“, або „А що там з родиною вдома?“. Полишали рідних, часами навіть немовлят, бо думали, що скоро повернуть. А життя ішло...

В гімназії вчили знамениті професори з університетів і гімназій України та Подєбрадів у Чехії. Підручників не було, професори диктували нам лекції, а ми записували і вивчали. Зшитки по війні були з жахливого волохатого паперу, „болпенів“ ще тоді не було, ми писали перами, або т.зв. „вічними ручками“, до яких набиралось чорнило, і тому в зшитках часто були чорнильні плями, т. зв. „клякси“.

В нашому таборі перебував славний театр Блавацького зі Львова, в якому ставила свої перші артистичні кроки наша союзянка Надя Савчук, тоді Ярошенко. Цей театр у примітивних таборових умовах ставив прекрасні п'єси українських, англійських та франц. Драматургів. Напр., ще під час війни французький екзистенціаліст Жан Ануй написав за Софоклем драму „Антигона“, а Женя Васильківська переклала її на українську мову, і театр Блавацького ставив цю п'єсу у таборах. Головні ролі грали Ліза Шашарівська і Віра Левицька. Дія п'єси була перенесена в часи окупації Німеччиною Франції, і глядачі глибоко переживали події. А коли одного разу з англійської зони Німеччини до нас (в амер. зону) приїхав театр-студія Йосипа Гірняка і поставив гумористичний твір „Подорож Мамає в бочці довкола світу“, то всі, особливо молодь, були страшенно захоплені і переслідували артистів, так, як не раз це роблять „папарацці“. Дівчата позакохувались, писали артистам листи. Одна гімназистка з моєї кляси навіть вийшла заміж за артиста з театру Гірняка.

Культурне життя в таборах було на дуже високому рівні – письменники, поети

творили шедеври, історики і політики писали історичні і політичні трактати, тільки малярам було тяжко, бо дістати фарби не було легко. Але і вони порозмальовували дуже гарні іконостаси в церквах, ікони, виготовляли проекти на листівки з нагоди свят.

В театральній залі часто висвітлювались англійські і американські (і можливо німецькі) фільми. Популярними артистами були Стюарт Гренджер та Джеймс Мейсон. Там же відбувалися і забави з танцями, а одного разу навіть масковий баль! Хлопців і дівчат було багато. Модними тоді були: свінг, фокстрот ну і, очевидно, танго, вальс, полька.

В швальній майстерні жінки вишивали, мережали скатерті, блузки з парашутного шовку, а також виготовляли торбинки на рам'я з твердого картону, обтягнутого матеріалом з коців і прикрашених гарними вставками вишивок. За будинками і бараками дехто зробив собі грядки і садив городину.

В таборах було дуже багато дітей і молоді. Коли тепер дивлюсь на телевізію і бачу шатра та нещасних втікачів із Сирії чи Іраку, думаю – які то мудрі були ті провідники з UNRRA та IRO і наші таборові діячі, що таку велику увагу приділяли тоді дітям і молоді.

Можна думати, що в таборах Ді-Пі було чудове життя. Ні, не було чудове, особливо для тих, що мали малих дітей, чи втратили когось у воєнній хуртовині. Але все було зроблено для того, щоб діти і молодь перебувала в здоровому оточенні, щоб не попадали в депресію, щоб не було злочинів, аморальности, щоб молодь здобувала знання.

А що в цей час діялось в Україні? Советська влада мстилась і тяжко карала населення. Особливо тих, які за німецької окупації працювали в сільських чи міських адміністраціях, тих, чиї чоловіки або діти були в УПА чи Дивізії. Вивезено тоді на Сибір чи до Казахстану тисячі родин. А в лісах і на Західних землях України, на Лемківщині далі ішла боротьба УПА – не тільки зі советами і німцями, але і з поляками. Палено села одних і других, опустошено Лемківщину.

Тому не чується нарікань на табори Ді-Пі. Наше життя в таборах було далеко краще, ніж людей в Україні чи на Сибірі. А могло бути інакше.

Отаке то було 70 років тому, а пробула я з мамою в таборі Ді-Пі 5 років.

*Олександра Юзенів,
членка 83-го Відділу СУА.*

Перші роки в Нью-Йорку

65 років тому, 7 липня 1950 року до пристані на ріці Гадсон в Нью Йорку причалив з Європи американський корабель “McRae” з т.зв. „діпістами” (від слова displaced persons), на якому прибули до Америки і ми з мамою. Адміністративні справи тримали нас на кораблі ще кілька годин, але вкінці ми зійшли по похилій площадці на „тверду землю” Вашингтона і опинились у величезній залі пристані. Треба було ще чекати на якісь папери і наші клунки. А ми ледви дихали... Океан був бурхливий, корабель не такий вже й великий – ми всі хворіли, а на їжу – не могли й дивитись. Тепер раптом відчувлю голод і спрагу.

І тут нас оточили пані зі США на чолі з визначною союзнякою Катериною Пелешок. Вітали нас і підвели до столу, де почастивали пампушками та гарячим какао. Ой, як смакували нам ті „донате і гат чоколет”! До сьогодні, коли проходжу попри „Dunkin’ Donuts”, згадую тих пань із США.

За годину – дві виходимо за браму і попадаємо в обійми наших приятелів – полтавчан Віри і Павла Овдієнків, наших колишніх співмешканців в таборівій кімнаті в Автсбурзі, а тепер спонсорів через організацію Church World Service, Inc. Їдемо до них. В них діти і маленьке помешкання на 11-ій вулиці. Отже, вони скоро допомагають нам знайти працю і вигідне помешкання на 7-ій вулиці.

Ах, та перша ніч у своєму помешканні після п’яти років у спільних таборових кімнатах! Тішимося з мамою, що, нарешті, ми вже самі, маємо працю і щотижневу платню! Помешкання нас тоді коштувало 35 дол. на місяць, а ми заробляли по 35.00 дол. тижнево кожна. Почувались мільйонерками! Тоді ж ми ще не знали про якісь медичні, чи життєві забезпечення, про банкові позички, не сплачували ні авта, ні хати. Жили, як вільні пташки. В суботу вибирались на закупи, бо ж нам все було потрібне – і одяг, і посуд, і постіль... На нас і таких як ми, трималась і процвітала тоді економіка Америки!

Незадовго по приїзді дівчинка наших приятелів повела мене під вечір до Томпкінс парку, недалеко. А там – все наші „діпісти”. Я відразу зустріла дві приятельки-пластунки з табору, а тоді ще кілька. Стало цікаво. Через кожних кілька днів, мабуть, припливали кораблі з „діпістами” і зустрічались старі знайомі з табору. Радили одні другим, де найкраще купувати одяг чоловікам (це на Орчард Стр.),

чи жінкам (на 14-ій вулиці в департаментових крамницях Клайна, Орбаха, Герста...)

В неділю – стрічались в церкві, чи, властиво, біля церкви. Православна церква св. Володимира була на 14-ій вулиці (парохом був о. Весоловський, хором диригував Завітневич), греко-католицька св. Юра на 7-ій вулиці, де в долішній каплиці була так цікаво розмальована голубою фарбою стеля із золотими зірочками. Після Служби Божої багато людей прямувало до дуже гарного Іст Рівер парку, де над рікою вліті просиджували, балакаючи, аж до вечора. Тоді ще про хвороби розмов не було, до лікарів ходили в більшості молоді жінки, які очікували дитини. Балакали про Україну, про українську (партійну) і американську (супроти СССР) політику, а молодь – про Пласт, СУМ, школи та забави.

Я влаштувалась на працю у фабриці коробок для чоколяди, власниками якої були брати Клайни, які походили з Польщі, а може і з Галичини. Вони були дуже виrozumілі до нас – українців і дуже радо приймали нас на працю та старались робити умови праці зручнішими. І хто тільки там не працював – і поетка Наталя Лівницька-Холодна (донька президента УНР в екзилі), і піяністка Леся Вахнянин, і Славця Гудзяк (пізніше мати єпископа Бориса Гудзяка), і Юлько Бачинський (власник тепер одинокі м’ясарні у Нью Йорку – щедрий меценат на церкви в США та сиротинець у Житомирі), Роман Ганкевич, який пізніше став священником. І наш Дон Жуан Ігор Раковський, який своїм співом на забавах так зворушував серця панянок, і багато, багато інших цікавих людей.

Через деякий час більшість українців, закінчивши вечірні школи, чи курси, дістали відповідніші праці, та й фабрика ця чомусь перестала існувати.

Повертаючись з праці (дуже багато нас тоді жили на „давнтавні”), ми вступали до книгарні „Сурма”, де купували щоденник „Свобода” і інші газети та літературно-мистецькі журнали, яких стало появлятися щораз більше.

В п’ятниці і суботи вибирались чи то на концерти, чи до Літературно-мистецького клубу, чи на забави з танцями.

Ох, ті забави! У Бетговен Гол на 5-ій вулиці забави відбувались рівночасно в трьох залях, на трьох поверхах. Пригадую, що підлога вигиналась, особливо, коли танцювали „польку”. Популярними були оркестри Босого,

Гірняка і ще якісь. Панночки вперше в довгих сукнях і з довгими до ліктя рукавичками танцювали без перестанку. Партнери мінялись, відбивали дівчат, бо хлопців тоді було дуже багато, і всі вони вміли танцювати танго, вальс, фокстрот, свінг та польку. Під стінами стояли і покурювали (тоді ще можна було курити скрізь) молоді чоловіки – хлопці і пригладались танцюючим парам. В ті часи відбувалось по кілька весіль на тиждень. Популярним було приміщення Ленокс Гол на 2-ій вулиці. Весільні суконки і „вельони” купували на 14-ій вулиці, де було кілька крамниць виключно з весільним одягом. Короваїв тоді ще не було в моді пекти, задовільнялись великим білим тортом. Це вже пізніше почали відроджувати наші прегарні сільські весільні звичаї. В неділю, невиспані, змучені спішили обов’язково до церков.

Через деякий час, трохи підзаробивши, люди почали покидати „давнотвн” Нью Йорку. Купували на сплати хати поблизу, або в інших штатах, творили там нові українські громади, але на Різдво і на Великдень обов’язково приїжджали до церков св. Юра та св. Володимира, щоб відсвяткувати „по-нашому” – за старим календарем. Поліція закривала тоді для транспорту Сьому вулицю, і люди годинами вистоювали спокійно біля церкви, не маючи бажання розходитись.

Тільки я і ще кількадесять родин, як ті останні могікани, залишились тут, в нижньому Мангеттені. Живемо у „rent-stabilized” помешканнях, ходимо багато сходами, а на літо “втікаємо” до Гантеру, чи Елленвіл.

*Олександра Юзенів,
членка 83-го Відділу СУА.*

НАША ОБКЛАДИНКА

Ілона Сочинська – талановита мисткиня, графічний дизайнер та педагог. Вона здобула ступінь бакалавра у Школі дизайну в Род-Айленді (RISD) та магістра образотворчого мистецтва у Єльському Університеті. Твори мисткині у найрізноманітніших техніках та матеріалах виставлялися з 1980-х років, зокрема в Нью Йорку, Нью Джерсі, Коннектикуті, Делавері, Вашингтоні, Меріленді та Род-Айленді. Ілона Сочинська керувала власною фірмою графічного дизайну в Нью Йорку та працювала викладачем в Коледжі Річарда Стоктона в Нью Джерсі та в Коледжі Атлентік Кейп. Її твори зберігаються в приватних колекціях, а також в колекціях Музею Мистецтва Зіммерлі в Нью Джерсі, Українському Музеї, Музею Мистецтва Нойз та Українського Музею в Нью Йорку. Нещодавно ім’я мисткині включили до списку «Who’s Who in American Art».

В своїх останніх абстрактних творах, надзвичайно позитивно оцінених критиками з Арт-Нюз, мисткиня відходить від раннього захоплення гіпер-реалізмом. В 2000-х рр. Ілона Сочинська співпрацювала з Музеєм Мистецтва Нойз над громадським мистецьким проектом. 2008 року в цьому музеї відбулася персональна виставка мисткині «Абстрактна інтрига». В 2012 р. в Український музей в Нью Йорку організував ретроспективну виставку картин Ілони Сочинської під назвою «Незвичайне бачення».

OUR COVER ARTIST

Iлона Sochynsky is a prolific fine artist, graphic designer and educator. A graduate of the Rhode Island School of Design and Yale University School of Art, Sochynsky has been exhibiting her works in a multiplicity of media since the early 1980s in New York, New Jersey, Connecticut, Delaware, Washington, D.C., Maryland and Rhode Island. She owned a design firm in New York City specializing in corporate communications and has taught as an adjunct professor at Richard Stockton College of New Jersey and Atlantic Cape Community College. Her artwork is held in many private collections as well as the permanent collections of The Zimmerli Art Museum, NJ, The Ukrainian Museum, NY, and The Noyes Museum of Art, NJ. She has recently been inducted into Who’s Who in American Art.

Sochynsky’s most recent work in abstraction marks a progression from her roots in hyper-realism and has generated critical accolades from ARTnews. She has notably collaborated with the Noyes Museum of Art as Artist-In-Residence on a multi-component community art project. The Noyes Museum of Art featured Sochynsky’s paintings in a one-person exhibit titled “Abstract Intrigue” in 2008. The Ukrainian Museum in NYC presented a major retrospective of her work in an exhibit titled “A Singular Vision” in 2012.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ВДЯЧНІ СТИПЕНДІЯТИ

...Від усього серця дякую за стипендію Союзу Українок Америки. У цей важкий для моєї України час велике щастя усвідомлювати, що десь далеко закордоном є небайдужі люди до нас, дітей Донеччини. [...] Минулого літа в нашому регіоні йшла війна, Національна Гвардія звільнила наш Краснолиманський район від сепаратистів. Вірю в єдину Україну, бо це моя Батьківщина, найкраща держава на Землі. [...] І ще раз дякую за стипендію.

Олександр, учень 9-го класу.

***

Шановна Пані Марія Полянська!

Із щирою подякою пише Вам стипендіатка Союзу Українок Анастасія...У цьому році я закінчую навчання в загально-освітній школі й прагну здобути вищу освіту...готуюсь до вступних іспитів. [...] Спасибі Вам за те, що допомагаєте мріям здійснитись!!! У мене є електронна пошта [...] може і доведеться поспілкуватися особисто також з моєю любов'ю спонсоркою Таїсою Яцусь.

Луганська область, Україна.

***

Вітаю Вас з Днем Незалежності України! Дякую за Вашу підтримку української молоді на шляху до міцної Української Держави!

З повагою і любов'ю, Оксана, Київ.

**Запрошуємо загостити до нас за домовленням по телефону 732-441-9530,
будь ласка залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net**

ПОДЯКА

Від щирого серця складаю подяку за численні карточки з побажаннями добра та видужання, які я одержала від членів Головної Управи СУА, Окружних Управ, Відділів СУА, поодиноких членок СУА, друзів та приятелів. Кожне слово на письмі є доказом Вашої уваги до мене, за що я безмежно вдячна. Не маю слів подяки за Ваші молитви не тільки тут, в Америці, а також у Бразилії та в Україні.

Замість окремих листів подяк складаю 100 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Нехай Господь благословить Вас усіх!

Марія Полянська,
референтка стипендій СУА.

У ПАМ'ЯТЬ

В пам'ять бл. п. д-ра **Василя Рудка** складаю 100 дол. Богдан Марків.

У пам'ять бл. п. **Еви Зеленко** членки 29-го Відділу СУА пересилають 30 дол.

Ірена Пискір-Біляк.

В пам'ять нашого дорогого мужа, тата і діда бл. п. **Ярослава Черника** пересилаємо 200 дол. на навчання сиріт в Україні.

Ліда Черник з родиною. Пересилаю датки, які я одержала в пам'ять мого чоловіка бл. п. **Ярослава Черника** на навчання сиріт в Україні через 83-ий Відділ СУА: по 100 дол. – Стефанія Бабій, Теодозій і Ольга Зазуля; 50 дол. – Богдан і Оксана Кузишин.

Ліда Черник, Почесна членка СУА.

В пам'ять бл. п. **Ярослава Черника** залучую 150 дол. Дружині Лідії з родиною засилаю мої щирі співчуття.

Ольга Городецька, 65-ий Відділ СУА.

У світлу пам'ять п. **Ярослава Черника**, чоловіка п. Лідії Черник пересилаю 100 дол. Складаю щирі співчуття пані Лідії.

Ірина Руснак, Почесна членка СУА.

Замість квітів на свіжу могилу дорогого бл. п. **Ярослава Черника** складаю 100 дол. на стипендії сиротам.

Александра Стебельська з родиною.

In memory of **David Devonshire**, please accept our donation of \$50.00 to the UNWLA Scholarship Program. "Vichnaya Pamiat!"

John and Natalie Santasiero,
Naples, Florida

**ПОЖЕРТВИ
ВІД ТРАВНЯ ДО КІНЦЯ ЛИПНЯ 2015 р.**

4,100 дол. – д-р Віктор Б. Лебедович (96);
800 дол. – пожертви в пам'ять бл. п. Ярослава Черника;
по 450 дол. – д-р Дарія Новаківська Лисий (54), д-р Стефан і п-і Тамара Тимків (78), Орест Шуль;
по 350 дол. – Богданна Худьо (28), Alex & Irene Khowaylo (62), Alex I. Khowaylo;

по 330 дол. – Marion Bartoszyk (78), 124-ий Відділ СУА;
по 250 дол. – Melanie Hryciuk Mazzorana (ML), Олена Папіж (81);
по 220 дол. – Ігор Бемко, Joanne K. Kara, Ігор Пугач, 125-ий Відділ СУА;
200 дол. – 49-ий Відділ СУА;
110 дол. – Anne M. Kaczmarczyk Evans;
100 дол. – Діонізія Брочинська (108), 106-ий Відділ СУА;
63 дол. – Рената Бігун (28);
60 дол. – Ольга Коваль (24);
50 дол. – Josephine I. Dochuch.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА
М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530
Email: Mariapolanskyj@verizon.net

Пресовий фонд НАШЕ ЖИТТЯ Press Fund
OUR LIFE

1,000 дол. В пам'ять бл.п. **Марії Корчевої**.
Олеся Цап.

100 дол. Моя жінка, Ірена Пискір-Білак є членкою СУА понад сорок років. Я читаю Ваш журнал з великою цікавістю, респектом і оцінюю добрий стиль. Прошу прийняти від нас даток з ціллю даліше видавати «Наше життя».
З повагою,

Роман Білак,
Ірена Пискір-Білак.

В пам'ять **бл.п. Юстини Попович:**

250 дол. Роксоляна і Андрій Кизик.
по 100 дол. Галя і Іван Одуляк, Ірка і Стен Клемик.
75 дол. Оленка і Олег Колодій.
40 дол. Марійка Мирошник.
по 25 дол. Ляриса і Дмитро Пенцак, Оля і Ігор Луків, Славка і Микола Гординські, Софійка і Андрій Титла.

Замість квітів на свіжу могилу нашої довголітньої членкині **бл.п. Еви Зеленко:**

по 50 дол. 29-ий Відділ СУА в Чикаго, Helen Matwyshyn, Areta Halibey, Daria Jarosewich.
по 25 дол. Ореста Fedyniak, Natalia Masnyk, Дана Дукуй, Olha Diachenko.

120 дол. разом Lubomyra Kolomyets, Maria Hrynewycz, Oksana Wesolowskyj.

100 дол. В пам'ять бл. п. **Віри Кушнір**, колишньої членки нашого Відділу.
83-ий Відділ СУА в Нью Йорку.

50 дол. В пам'ять бл. п. **Ярослава Черника**, мужа нашої членки Ліди Черник.
83-ий Відділ СУА в Нью Йорку.

50 дол. В пам'ять бл. п. **Ольги Ретьки Стасюк**, бувшої членкині 56-го Відділу в Норт-Порті. Вічна їй пам'ять.

Сини Микола і Юстин і
Ярослава Стасюк з внуком.

50 дол. Замість квітів на свіжу могилу бл.п. д-р **Тамари Тимцорак**.
Дарія і Мирон Ярославич.

В пам'ять бл. п. **Надії Заліпської**, членки 90-го Відділу:

100 дол. 90-ий Відділ СУА.
\$100 Oksana Teodorowych.
\$50 Mr. Robert Schraw.
\$30 Irene Sherba.

ЧЕРВЕНЬ 2015

ФОНДИ

На меморіальний фонд ім. **Теодора і Анни Байко та Миколи і Марії Стисловирів** складаю 3,000 дол. Оксана Байко

В пам'ять бл. п. Володимира Слижа на тривалій фонд ім. Володимира і Богданни Слиж складають: **по 100 дол.** – Алекс і Лідія П'ясецькі, Оленка Червоняк і д-р Ігор Терлецький, **по 50 дол.** – Марія Шуст, Євген і Уляна Дмитренко, **30 дол.** – Марія Лещиншин.

ДАТКИ

7,300 дол. – IBM International Foundation matching Oksana Bajko

1,500 дол. – IBM International Foundation matching Myron and Marianna Zajac

1,000 дол. – Марія Томоруг

500 дол. – Віра Левицька

250 дол. – Роман і Катерина Воробець

125 дол. – Jeffries LLC matching Harold Malone

100 дол. – IBM Matching Grants Program matching John G. Terela

90 дол. – Богдан Лукашевський

75 дол. – Юрій і Оксана Бачинська Тарасюк

по 60 дол. – Ігор і Ірина Єдлицькі, д-р Альберт і Оксана Кіпа, Нестор і Аніса Шуст

51.00 дол. – Стефанія Семущак

по 50 дол. – IBM Matching Grants Program matching Dr. Arcadia Kocybala, IBM Matching Grants Program matching Peter J. Sawicky, Марія Ярема Остапа, Марія Бродило, д-р Ірена Рогуцька, Анна Заброцька

40 дол. – Ліза Басараб

по 30 дол. – Юрій і Христина Балинські, Дарія Рекуча

по 25 дол. – Юрій Терлецький, Аня Аллара

23.10 дол. – Merck Foundation matching Andrew Tershakovec

по 20 дол. – Всеволод Саленко, Walter Czepizak, Христина Саміленко

15 дол. – Дарія Яросевич

по 10 дол. – Гелена Дуда, Меланія Кузьма, Olga Maryschuk-Kandel, Софія Скришик

7 дол. – Андрій Хоменко

5 дол. – Lori Wargacki

З НАГОДИ

Із днем уродин **Ольги Зарицької** бажаємо добра, здоров'я та многих і благих літ! Пересилаємо **100 дол.** проф. Ярослав і Алла Лешки.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаємо 100 дол. д-р Володимир і Анна Рак

У світлу пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаємо 100 дол. Володимир і Катерина Воловодюк

Замість квітів у світлу пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаю 50 дол. Олександра Юзенів

У світлу пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаю 50 дол. Марія Томоруг

У світлу пам'ять **бл. п. Надії Заліпської** складають: **250 дол.** – Андрій і Христина Филипович, **по 100 дол.** – Андрій і Ірина Телепко, Юрій і Катря Коваль, **по 50 дол.** – Ігор і Оленка Заяць, Маріянна і Вікторія Вакуловські, Зореслава Мишко, Богдан і Христина Кульчицькі, Юрій Шука, Анна Венгренюк, **по 40 дол.** – Андрій і Христина Стусик, Віра і Дана Тодорів

У світлу пам'ять моєї тети **бл. п. Євгенії Вацик** (колишня членка 1-го Відділу СУА) складаю **300 дол.** Марта Бурачок (83 Відділ СУА)

У пам'ять **св. п. Тамари Панкевич** складаємо 100 дол. Зенон і Веслава Куровицькі

У пам'ять **св. п. Дарії Костів** складаємо **100 дол.** – Ольга Грицак, **по 50 дол.** Христина Фединська, "Нухо" Грицак, Рута Ріпецька

У пам'ять **св. п. Ірини Каратницької** складаю **100 дол.** Текля Гусяк

У пам'ять **св. п. Ірени Зинюк**, яка відійшла 12 березня 2015 р. складаю **50 дол.** Ольга Івашків

У світлу пам'ять **бл. п. Аріядни Лапичак-Бах** складаємо: **по 250 дол.** – Юрій і Клара Чопівські, родина Бах-Турик, **200 дол.** – Denise Ramouter, Myron Shek, Joshua Shek

У світлу пам'ять **бл. п. Аріядни Лапичак-Бах** складаємо 200 дол. Борис і Арета Коваль-Верн

У пам'ять **св. п. Ольги Чупак** складаємо: **по 100 дол.** – Богдан і Марія Тимець, Ігор і Олена Сохан, д-р Олег Лев Сохан, Мирон і Ольга Гнагтейко, Мирослава Баловська, Мирон і Люба Чолган, Уляна Дячук, Богдан і Уляна Кобзар, **30 дол.** – Ольга Гаванюк

У пам'ять **св. п. Люби Іванчук** складаємо **100 дол.** Ярослав і Люба Федун

У пам'ять **св. п. Лідії К. Стасюк** складаю **100 дол.** Меланія Банах

ЛИПЕНЬ 2015 р.

ФОНДИ

На тривалий фонд ім. **Івана та Ярослави Лучечко** складаю **500 дол.** Іван І. Лучечко

На тривалий фонд ім. **Ярослава і Надії Бігун** складаю **300 дол.** Богданна Бігун

В пам'ять **бл. п. Ярослава Червоняка** на меморіальний фонд ім. Ярослава Червоняка складаю **500 дол.** Катря Червоняк

ДАТКИ

6,000 дол. – Renaissance Charitable Foundation Inc. (Vera M. Trojan and Mark P Carthy)

2,000 дол. – Яра Ріпецька Вон Гелбіг

1,000 дол. – Ярослава П. Рубель

850 дол. – Богдан і Аннетта Савицькі

500 дол. – Катря Червоняк

450 дол. – Charles Stewart Mott Foundation matching Nick Deychakiwsky

по 300 дол. – Ігор і Дарія Лиссі, Оксана Мостович

по 150 дол. – Мирослава Стойко, д-р Юрій Дейчаківський, Анна Гбур, д-р Христина П. Кузьмович

по 100 дол. – Дарія Дикій, д-р Дмитро Фаріон, Володимир і Ірина Пилишенко, Андрій Левін, Іва Лізікевич, Гелена О. Павленко, Наталія З. Річчі, Johnson and Johnson matching Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович, Михайло Мельник, Романа Даниш, Тоня Кузьменко

60 дол. – Nicholas & Germaine Milanytch

по 50 дол. – Оля Цегельська, Іванна Головата, Ольга Городецька, Bette J. Quackenbush, Віра Левицька, Александра Палієнко, Марія Савицька, Марія Слободян, Марія К. Бродило, Любомира Хома, Ольга Городецька

по 30 дол. – Анна Кіларська, Катерина Росандич, Cathy E. Zadoretzky, Ірена Тамара Гординська, Оля Б. Цегельська, Марія Лавро, Марія Фізер

по 25 дол. – Софія Лонишин, Марія Василів, Kenneth E. Bandaruk, Марія З. Рудакевич

20 дол. – Ореста Ткачук

10 дол. – Волтер Чепізак, Леонід Грабовський

5 дол. – Helene DeLorenzo

З НАГОДИ

З нагоди **50-ліття подружнього життя Зірки і Кені Галло** даруємо **100 дол.**

Ліда і Орест Білоус

Союз Українок Америки – Округа Детройт персилає сердечний привіт з нагоди **40 річного Ювілею існування Українського Музею в НІЙ** та бажає дальших блискучих успіхів у праці для добра українського народу. Многих Літ! Складаємо **1,000 дол.**

Округна Управа СУА Детройт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять моєї родини **бл. п. Коштовської** складаю **5,000 дол.** Ольга Червінська

In memory of our friend **Myron Riznyk** we are donating \$250. David & Natalie Homesley

У 20-ту річницю смерті дорогої мами **бл. п. Ярослави Салик** складаємо **100 дол.**

Марта Салик Яцушко і внучка Рома Новак з родиною

В пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаємо **100 дол.** Андрій і Таїса Рак

В пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаю **30 дол.** Марта Салик Яцушко

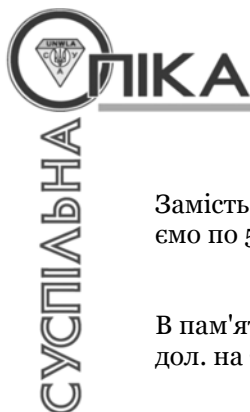
У світлу пам'ять **бл.п. Оксани Баб'юк** складаю **50 дол.** Оксана Лобачевська

В пам'ять **бл.п. Ляристи Лисняк** складаю **50 дол.** Анна Бойчук

В пам'ять **бл.п. Ігора Геруса** складаю **25 дол.** Богдан С. Полянський

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ярослава Черника** на Суспільну Опіку СУА складаємо **по 50 дол.** Родині персилаємо щирі співчуття.

Лідія Закревська та Павло і Люба Міхалевич.

В пам'ять **св.п. Ярослава Черника**, мужа нашої приятельки Лідії Черник складаємо **100 дол.** на Фонд Сиріт. Родині складаємо щирі співчуття.

Володимир і Уляна Зінич.

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

\$1200 Adopt a Family of a Slain Ukrainian Soldier Yuri Deychakiwsky

\$900 Mott Foundation Matching Gifts from Nick Deychakiwsky

500 дол. Тая Ясінська

\$250 Martha Wiegand, Member at Large

\$100 Victor K Decyk

Branch 56 collections

\$500 Men's Social Club of Southwest Florida

\$232 Iwanna Holowata

\$200 Iwanna Martynec

\$200 Anna Homick

\$57-50 Branch 56

\$25 Neonillia Lechman

\$108 In honor for the beautiful teaching of Stefan Stawnychy. Nessa Rapoport

В пам'ять бл.п. **Оксани Бабюк** зложили через 86-ий Відділ СУА в Ньюарку, Н. Дж.:

250 дол. Уляна і Мирон Бабюк

по 100 дол. Ляриса Пашук, Надія Шмігель

по 50 дол. Марія Крамаренко, Ляриса і Дмитро Пенцак, Ольга і Зенон Савчук

по 25 дол. Марлін Братах, Валентина Шепель, Ніна Наливайко

In memory of **Miroslaw Lomaga**

\$250 Volodimir & Sophia Bandera.

\$50 Jim and Ida Beach

50 дол. В пам'ять бл.п. **Катерини Щур**

50 дол. Кінцева сума з каси відділу.

Бувший 47-ий Відділ СУА в Рочестері

В пам'ять бл.п. **Олександри Кузим**

по 50 дол. Люба Фірчук (113 Відділ) та

Лідія Гайдучок (86-ий Відділ)

\$100 In memory of my husband, **Michael.**

Zenovia Czornyj-Golia

\$50 In memory of **David Devonshire**, beloved husband of our treasurer, Lidia. We extend our sincere condolences to the family.

Branch 136 Naples, Florida

25 дол. В пам'ять бл.п. **Аріадни Бах.**

Олена Тицька

700 дол. В пам'ять моєї Мами бл.п. **Лідії Курочки Стасюк**, колишньої членки СУА.

Оля Стасюк

500 дол. В пам'ять Тети, бл.п. **Лідії Стасюк**,

Уляна Бачинська

200 дол. У пам'ять моєї дорогої свахи св.п. **Лідії Стасюк.**

Анна Макух

Василь Симоненко

Де зараз ви, кати мого народу?
Де велич ваша, сила ваша де?
На ясні зорі і на тихі води
Вже чорна ваша злоба не впаде.

Народ росте, і множитья, і діє
Без ваших нагаїв і палаша.
Під сонцем вічності древніє й молодіє
Його жорстока й лагідна душа.

Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пошезнуть всі перевертні й прибуди,
І орди завойовників-заброд!

Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!

ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого Життя». Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого Життя» (unwlaourlife@gmail.com) та до нашого мистецького координатора Софії Геврик (shewryk@gmail.com).

«ПОВОДИР»

3-го травня 2015 р. заходами союзнянок Округу СУА Огайо громада Клівленду й околиць мала привілей переглянути визначний фільм, найбільш популярний в Україні за роки незалежності – «Поводир». Запрошений був гість-актор, що зіграв ведучу роллю, 12-літній Антон Святослав Грине, який прибув з Ann Arbor, MI зі своєю мамою, Соломією Сорокою. Він був вибраний режисером з поміж 200 хлопчиків, що кандидували на цю роллю.

Перед початком висвітлення фільму голова Округу СУА Огайо Дозя Кріслата сердечно привітала гостей, подаючи коротке резюме про Антона і його Маму. Тоді вона вказала на стіл, де була розложена інформація про працю Союзу Українок Америки, який в цьому році відзначає своє 90-ліття. Вона акцентувала гуманітарну діяльність СУА і зазначила, що весь дохід з сьогоднішньої прем'єри фільму призначений на Фонд Допомоги Жертвам Війни в Україні. (Чистий дохід виніс \$3,525). Вона також представила присутніх в залі осіб, які були поранені як учасники Майдану і тепер перебувають на лікуванні в Клівленді. Це Олександр Нечипорук і Володимир Мовчан. Тут зазначила, що 8-ий Відділ СУА під час Квітної неділі зібрав фонди на їхню допомогу в лікуванні на суму \$1,825 а членка 8-го Відділу д-р Марія Струс започаткувала і спонсорувала цілу процедуру їхнього лікування.

«Заплющ очі – дивись серцем» – головне гасло цього фільму. «Поводир» – це історична драма, створена режисером і сценаристом Олесем Саніним. Основою сюжету є непланована (випадкова) мандрівка американського хлопчика Пітера та сліпого кобзаря по Радянській Україні в часи найстрашніших Сталінських репресій, голодомору, страти сліпих кобзарів, тобто в 30-тих роках минулого століття.

Український комітет Оскара вибрав цей фільм представляти Україну у номінації «найкращий іноземний фільм» на здобуття премії Оскар-2015, проте фільм не потрапив до шорт-листу Американської Кіноакадемії. Зате Олесь Санін одержав кілька інших нагород, одна з них від журі Bari International Film Festival:

Зліва: Соломія Сорока, Дозя Кріслата, Пані Їмость і Парох Михайло Дроздовський, Антон Святослав Грін, Пані Їмость і Отець Богдан Барицький.

«За високу художню майстерність і незламні людські цінності, показані фільмом, який стає для глядача поводиром у складну українську дійсність...»

Фільм вражаючий – неприкрита правда про Радянську Україну. Варто було подивитися, щоб зрозуміти сьогоднішню дійсність в Україні.

Після перегляду фільму, Антон і Мама були запрошені на сцену і засипані різними питаннями та коментарями.

Децо про Антона: народився 2002 року в штаті Мічиган в сім'ї музикантів. Його батько американець, професор фортепіано Мічиганського Університету, а мати українка, скрипалька, професор у Гошенському університеті. У чотирьохрічному віці Антон почав грати на фортепіано, а, пішовши до школи, мріяв стати астрономом. Від дворічного віку кожного літа приїжджає в Україну. Антон – завзятий пластун, належить до 13-го куреня ім. Тараса Чупринки в Дітроїті, влітку їздить на пластові табори в Україну. Дуже любить мандрувати горами і за своє життя він підкорив всі вершини карпатської Чорногори, піднявшись на Говерлю в 6 років.

Життя Антона драматично змінилося, коли він отримав пропозицію знятися в кіно у ролі Пітера Шамрока. Він (тоді 10-річний) полетів в Україну сам і під опікою своєї бабусі

провів три місяці на зйомках фільму, де йому довелося багато працювати. Він віднісся до цієї роботи з захопленням і великою відповідальністю. Своєю стійкістю, бойовим духом та цілковитою самовідданістю вражав навіть досвідчених акторів. Адже ж він правнук героїв, що боролися за визволення України, – Катрусі Зарицької та Михайла Сороки.

На кінець пані Кріслата подякувала гостям, що не жаліли труду і приїхали в даль-

шу дорогу, щоби привезти нам це душевне пережиття. « А Тобі, дорогий Антоне, від цілої громади бажаємо дальших успіхів у науці і в усіх Твоїх бажаннях. Своїм виконанням Ти став унікальним і великим прикладом для української молоді. За це Тобі велике признання».

*Надія Дейчаківська,
12-ий Відділ СУА.*

Save the Date

from the Philadelphia Regional Council

Contacts: Halyna Henhalo, President, mommyhalva@yahoo.com ; 267.401.5935
Eryna Korchynsky, Fashion Show Chair, ekorchynsky@gmail.com ; 215.601.8997

A gala fashion show showcasing the “Vyshyvanka Couture” trademark line of Ukrainian designer, Oksana Karavanska, known for her impeccable style in intermingling traditional Ukrainian folklore with modern couture, will be held on Sunday, October 25, at 1:30 pm at the Tryzub Ukrainian American Sport Center, Lower State and County Line Roads in Horsham, PA.

The fashion show is being presented by the Philadelphia Regional Council of the Ukrainian National Women’s League of America celebrating 90 years of service and support to the Ukrainian American community in conjunction with the Tryzub organization. Proceeds from this event are allocated for humanitarian aid in Ukraine for the widows and orphans of the fallen soldiers from the recent ongoing crisis in eastern Ukraine combating the Russian invaders.

Oksana Karavanska was born in Lviv, Ukraine, graduated from the Lviv Academy of Applied and Decorative Arts, and is regarded as one of the top designers in Ukraine. Hailed as the “go-to designer,” she is sought for her inspirational unique creations in folk art and motifs combined with modern techniques and panache.

Among her many accolades, Ms. Karavanska won the Grand Prix at Crystal Silhouette Competition for the “best dress of the year” and has been the member of the prestigious Fashion Council of Ukraine for many years. She has also presented her award-winning collections in New York City, Chicago, Washington, D.C., and Denver in the United States as well as in Milan, Italy, and Toronto, Canada. In 1997, her namesake boutique was opened in Kyiv, where she continues her trademark line in designer fashions.

Vyshyvanka Couture by Oksana Karavanska

It is highly recommended that you reserve your place at the fashion show as soon as possible so you can attend this fabulous event. Light refreshments will be served.

*Petrusia Sawchak
Philadelphia Regional Council Press Secretary*

ДЛЯ БАТЬКА НЕМАЄ «ЧУЖИХ» І «СВОЇХ» ДІТЕЙ...

На тлі загострення воєнної ситуації в Україні вся українська діаспора США активізувала зусилля щодо збору та відправлення в Україну гуманітарної допомоги. Наші акції мають різні форми і розміри: від масштабного лобіювання в Конгресі і до невеликих приватних зборів коштів. Один з таких невеликих благодійних заходів на підтримку біженців зі зони АТО днями провели союзники 129-го Відділу СУА (округа Детройт). Зібрали і відправили 15 великих пачок (понад 1200 фунтів) гуманітарної допомоги по цільових адресах. І зразу ж після цього вирішили провести літній пікнік до Дня Батька (21 червня). Поштовхом до такого миттєвого рішення стала чергова важка новина з України, що лунала зі всіх інформаційних засобів:

«25 травня в зоні АТО підірвалися на фугасі дівчина-санінструктор і троє бійців. Хлопці відбулися легкими пораненнями, а молодій медсестрі відірвало ноги й осколком пошкодило око. На фронті цій тендітній дівчині Ірині Іванюш дали позивний «Лютик». Ще в мирний час, здобувши фах філолога, вирішила стати лікарем. Вступила до Дніпропетровської медакадемії. Та з першого курсу пішла добровольцем у військо і була санінструктором. Щодня надавала першу допомогу нашим бійцям. Аж тут вмить сама стала безпорадною... На передовій Іру передали військовим медикам, а вже ті гелікоптером доправили її до Дніпропетровської обласної лікарні ім. Мечникова. Дівчина втратила понад три літри крові. Зробили 3-годинну операцію. Потім іще три... Підключили апарат штучного дихання. Уся Україна молилася за Лютика з Дрогобича. Кілька днів 25-річна дівчина була між життям і смертю. Та напередодні Трійці сталося диво – дівчина, після чотирьох операцій, прийшла до тями...»

Друзі Ірини, волонтери кинули клич про допомогу по всіх інформаційних каналах і це прохання не залишило нас байдужими, серце розривалося від болю і жалю, зрозуміли одне – діяти потрібно негайно. Почали збирати кошти між собою, між друзями та знайомими (відповідальність за збірку і контакт з Іриною та її мамою взяла на себе Орися Шемберко). Та хотілося зібрати більше і скоріше.

Ми вирішили, що пікнік до Дня Батька – це чудова нагода не лише вшанувати наших батьків, але й добрий шанс допомогти героїчним дітям України, нашим дітям, що не

шкодують свого здоров'я і навіть життя в ім'я свободи і гідності української нації... Та й кому, як не БАТЬКАМ бути захистом і підтримкою для дітей?...

Часу для підготовки було лише три тижні, але ми змогли зорганізуватись і добитись поставленої мети. Щиро вдячні отцю Маріо Дацишину з церкви Св. Йосафата, який по-батьківськи нас підтримав, поблагословив на добру справу і надав велику поміч у проведенні пікніка (все відбувалось у сквері при церкві Св. Йосафата).

Програма розпочалась спільним Молебнем за здоров'я всіх батьків, важкопораненої Ірини і всіх поранених у Війні Гідності. Після молитви учасники благодійного пікніка мали змогу не лише скоштувати традиційні страви української кухні (відповідала за ці приготування перший заступник голови відділу Ірина Мельник), а й побачити чудову програму і придбати прекрасні сувеніри під час проведення лотерії.

Під час проведення цього заходу на всіх чекала приємна несподіванка – від парафіян церкви Св. Покрови (на чолі з настоятелем отцем Павлом Боднарчуком і головою парафіяльної управи п. Олею Лісківською) поступила збірка у розмірі 1235 доларів! Низький Вам уклін за Вашу щедрість і небайдужість до чужого горя. Дякуємо отцю Павлу, що також відслужив Молебен за здоров'я Іринки Іванюш. Загалом вдалося зібрати спільними зусиллями понад 9 тисяч доларів, які негайно будуть передані на лікування нашого «Лютика». А пожертви ще і ще поступають!

Як голова 129-го Відділу СУА, хочу щиро подякувати своїм союзникам за їхню кропітку і таку важливу працю, за всі їхні таланти, які допомагають нам завжди добиватись поставленої мети. Дорогі союзники, Ви не тільки знаходили час для репетицій, але й приготували і принесли смачні страви для пікніку. Я горда, що очолюю такий відділ!

Щира подяка нашим чудовим діткам, які взяли участь у концертній програмі (підготувала Леся Осипова); Лесі Міщанчук (другій заступниці голови), що у співпраці зі мною доклала багато зусиль для створення чудової святочної програми; Катерині Форосівській (пресовий референт) і Марії Міщанчук (скарбник) за підготовку призів і проведення лотерії; нашим незмінним аматорам: Юрію Зазулі, Романові Савяку, Михайлові Дячуну, Андрію

Скочепцю, Тарасові Тришнівському, Андрієві Твердохлібові, Юлії Танчик (союзянка 76-го Відділу СУА), Світлані Міщанин; Почесній голові нашого відділу Ганні Білинській за цікаве і змістовне вступне слово для відкриття свята.

Дякуємо голові округи пані Вірі Андрушків, що завжди своєчасно вміє підбадьорити і підтримати наші починання та всім союзянкам Округи СУА Детройт, що знайшли час і своєю присутністю і жертівністю допомогли нам провести цей захід.

Звичайно ж, особлива подяка для гостей пікніка, бо без них наші старання були б марні. На наш захід прийшли всі, хто підтри-

мує Україну в цей нелегкий для неї час. «Ми прийшли підтримати українців, які зараз в Україні, які переживають скрутні часи, які зараз опинилися у важкому становищі. Незважаючи на те, що усі ми знаходимося далеко від нашої Батьківщини, і незважаючи на те, що багато з нас живе тут дуже багато років, все одно відчувається зв'язок, все одно відчувається, що усі ми – така велика українська родина», – сказала Олена, яка прийшла на багодійний пікнік.

Валентина Шайда,
голова 129-го Відділу СУА.

UKRAINIAN CHILDREN'S DAY BY BRANCH 95 OF THE MID-HUDSON REGION, NY

On May 15, 2015, a long-planned Ukrainian Children's Day cultural program at an area library came to fruition. It was hosted at the Town of Ulster Library in Kingston, New York. Our mission with this Children's Day was to acquaint area children with our culture. Through a series of stations with hands-on activities, our guests could experience some of Ukraine's culture and its traditional art forms. We also immersed them in an interactive story session, followed by refreshments.

Guests entered into a show and tell area where, using one of our branch's many illustrative displays, we explained about our homeland, language, our history, our national symbols, and our traditional art forms. We also had real-life examples of our flag, regional attire, embroidery, *pysanky*, wood working, and dolls. We answered questions and explained many of the photos on the display.

We had three different hands-on activities which the children could try. The first activity involved becoming acquainted with our Cyrillic alphabet through learning how to write one's name in Ukrainian. We helped the children, of course, but we had them actually fill in their names on special certificates of attendance created for the event. Because they took part in the event, the Branch granted the young attendees the title of "Honorary Ukrainians" for the day.

The second activity was about getting introduced to our beloved *pysanky*. We did not focus on the long process of layering the wax and dyes, but more on the designs, patterns, and their meanings. With displays as guides, using wooden egg-shaped disks and colored markers, we helped each child create his or her own "*pysanka*" to

which we added a magnet on the back. We also had *pysanky* coloring sheets at this station for the littlest attendees and for anyone to take home.

The third activity was about understanding the stitches that are used in some of the elaborate Ukrainian embroideries—another traditional art form that is a source of pride for us. We took enlarged close-ups of some of our branch's embroidery and turned them into large bookmark strips. Then, using the pattern on them, we punched out a series of holes so that the children could create cross stitches following the holes and patterns and using large knobby yarn that we secured on the back when they were done.

Although the age groups we were focusing on were from preschool to 12 years old, a lot of the adult attendees also enjoyed trying their hand at the activities along with their children.

The best part of the event was the storytelling time. We decided to read "The Turnip Story" to the children, but with a Ukrainian twist: we used Ukrainian names and terms, we made simple costumes for the characters and some props, and we asked for volunteers from the audience to play the various characters. We ended up with a mix of adults and children playing the various parts and enjoying putting on the costumes. The story was a big success thanks to our master storyteller, Pani Stefka, and especially as more and more characters were added on. The best part was when a fine example of Ukrainian farming—the giant turnip—finally popped out of the ground to cheers and laughter from the audience!

We ended the event with everyone enjoying apple juice and apricot *kolacki*. Attendees each received a tote bag with the Ukrainian flag on it—to take home their activity goodies. *Cont. on p. 32.*

RECENT EVENTS BY BRANCH 95 OF MID-HUDSON REGION, NY

Children's Day

AMH's P. Adema, UNWLA's L. Kuch, M. Crans, O. Drozdowycz

Turnip story

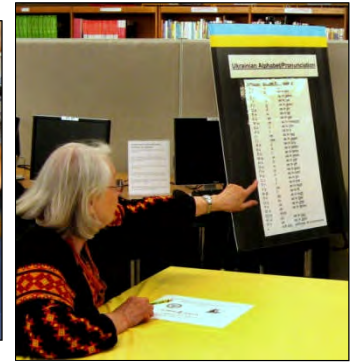

Ukrainian turnip

Ukrainian display

C. Gorham and embroidery lesson

S. Hawryluk and alphabet

Participation in the Annual Kingston Community Block Party

Display with C. Gorham, O. Drozdowycz, M. Hayden

Branch 95 members

Hopak mural

Korinya band

Little Tsvitka dancers

Through Art Mid-Hudson's (AMH) folklorist and friend, Dr. Polly Adema, we are often asked to participate in local cultural events such as this one, and we truly enjoy doing it. The Ukrainian Children's Day was part of a series of Cultural Children's Day programs coordinated by Arts Mid-Hudson Folk Arts Program, in collaboration with the Mid-Hudson Library System. It was made possible in part thanks to funding from the Robert R. Chapman Fund for the Community Foundations of the Hudson Valley, secured by

AMH's Folk Art Program.

It was rewarding to know that we had opened up the world a little more for these children as they discovered Ukrainian customs, culture, and language. I have my branch sisters to thank for their support that day and, of course, Arts Mid Hudson and the Town of Ulster Library for giving us the opportunity. We all agree that another such event would be fun to do again!

Marianna Szczawinsky Crans, Branch 95

REPEAT PERFORMANCE BY BRANCH 95

Last year, because of an introduction by a longtime friend, Art Mid-Hudson's folklorist, Dr. Polly Adema, Branch 95 was asked to represent the Ukrainian community in a local event celebrating cultural and ethnic diversity through music, dance, food, and activities. We did, and found it to be a very enjoyable experience. Having received an enthusiastic reception the first time, we agreed to participate again this year.

This year the event was the 3rd Annual Kingston Community Block Party—a multicultural festival sponsored by the Reher Center for Immigrant Culture and History. Geoff and Harriet Miller, who own the Reher Center, advertized this one-day celebration as being focused on “building community through celebrating diversity,” and it lived up to its billing. There were international foods, folk dances, music, national attire, cultural displays, and children's activities—all put on by the various local ethnic organizations. The event took place at T.R. Gallo Park, a beautiful waterfront park in downtown Kingston, New York. The park is located in what used to be the industrial section of the city—the place where ports on the Hudson River and the rail tracks met and where commerce boomed from the 1700s through the late 1900s. Today the Reher Center is working to record the history of this area and to preserve the cultural heritage of its diverse immigrant populations.

This year's celebration took place on a wonderfully comfortable day with a light breeze. We had a tent under the trees with some of the many illustrative displays our Branch has become known for: “Who We Are,” “Our Community,” a display on the upcoming Ukrainian Cultural Festival at Soyuzivka in Kerhonkson, and a new display on Ukrainian regional dances. We also had examples of Ukrainian cultural art forms, such as embroideries, tapestries, *pysanky*, dolls, and

wooden crafts. Having chosen Ukrainian Dance as our theme this year, we created a Hopak Mural, at which the children thoroughly enjoyed being photographed. We also sold cold water and apricot *platsok*.

We were extremely fortunate to have the Tsvitka Dance Troupe from Sloatsburg, NY, come up and perform for us at the event. This truly remarkable dance troupe is directed by Andrij Cybyk, a former professional dancer and student of the late Roma Pryma-Bohachevsky. The troupe members are extremely dedicated to what they do: many of them have to travel long distances to attend the weekly rehearsals. All of their costumes are handmade in Ukraine, and their pristine appearance testifies to the love and care with which they are handled by the dancers. The troupe's performance was amazing—professional, colorful, precise, and EXCITING!

We also had the pleasure of having Korinya Ukrainian Folk Band come to sing and play beautiful Ukrainian folk songs during Tsvitka's costume changes. The band members are part of a family of extremely talented musicians who share their love for their cultural heritage through their music. We were so fortunate to have them both! Their performances were exceptional and the crowd loved them! Our plans are to entice the two collectives to come back and perform again next year.

The Block Party had non-stop international music and dance throughout the day—Native American, Latino, Jewish, Mexican, Scottish, Ukrainian, Celtic, Asian Indian, and Gospel. A range of cultural children's activities, like learning how to do Japanese origami or learning how your name is written in Ukrainian, were available as well. There was also face-painting, various coloring stations, and other activities.

Not all of my Branch sisters were able to

Why Can't I Sleep?

by Maximilian Magun, PharmD Candidate

Nothing is better than waking up in the morning well-rested after a great night of sleep. Lying down and immediately falling asleep is what we dream about, but unfortunately many of us suffer from insomnia. So what can you do to stop yourself from tossing and turning in bed?

Insomnia is defined as taking longer than 30 minutes to fall asleep, awakening throughout the night with difficulty falling back asleep, early morning awakening, or sleeping less than a total of 6 hours per night. Sleepless nights lead to diminished mental and physical functioning and decrease the productivity of daily activities.

It has been shown that cognitive-behavioral therapies (using your thoughts, feelings, and behaviors to condition your mind) are the most effective interventions to fight insomnia. Identify and block negative thought patterns that interfere with sleep by avoiding thoughts such as "I'm never going to sleep" or allowing 15 minutes a night to think about any outstanding problems before hitting the sheets. The sleep environment should be dark and comfortable, free from noise and distractions. Establishing regular sleep hours, using the bed and bedroom solely for sleep, and avoiding large meals, alcohol, caffeine, and strenuous physical exercise prior to bedtime will all help you to fall and remain asleep. If you find yourself tossing, turning, or worrying, get out of bed and stretch, read, or listen to soft music to relax.

Over-the-counter medications are also available to assist with insomnia. Most non-prescription sleep aids contain antihistamines

such as diphenhydramine or doxylamine that should be taken prior to bedtime. These antihistamines cause drowsiness and can aid in falling asleep. Antihistamine may cause you to feel slow and not mentally sharp the following morning, and should only be used daily for up to 7 days before consulting your doctor. Avoid buying sleep aid products with added ingredients, such as ibuprofen (Advil PM) or acetaminophen (Tylenol PM), for it is not necessary (unless you have pain) and may cause additional side effects. Stick to products that contain only an antihistamine as the active ingredient. Melatonin is another supplement that can be used to aid in falling asleep. Melatonin is a naturally occurring hormone in the body, available as a supplement, that should be taken 30 minutes prior to bedtime, ideally before 10 PM. Melatonin helps reduce the amount of time it takes to fall asleep, but it has not shown evidence of improvement of sleep duration and quality.

Developing a regular sleep pattern, avoiding unnecessary distractions and activities, and using over-the-counter medication can all help with insomnia. A good night of sleep keeps you physically and mentally sharp, ready to take on daily activities. Sweet dreams!

---

attend the event, but many did. The rest helped one way or another, either by baking the delicious apricot *platsok* for our sale; or by helping to set up, man the booth, and take down the display that day; or by lending display items and other needed materials. I wish to thank them all, as well as their husbands, who, like mine, helped out throughout the day. This togetherness showed how close we are as a community and a branch, demonstrating therefore one of the best characteristics of our culture.

We look forward to participating in the same event next year. We enjoy meeting new people and introducing them to our heritage. The more we, Ukrainian Americans, take part in such celebrations around the country, the more we will be recognized and appreciated for our ethnic identity and heritage.

Marianna Szczawinsky Crans, Branch 95

**«Діти – се наш дорогий скарб,
се наша надія, се – Молода Україна»**

Олена Пчілка

Цапок і Вовк

Вовк Сіроманець вже декілька днів спостерігав за великою отарою овець і кіз, що паслися на Чивчинській полонині. Тримався проти вітру, щоб його не занюхали сторожові пси, що пильно стерегли отару. Сіроманець мав надію, що якесь дурне ягня чи козеня відіб'ються від отари і потраплять йому в зуби.

І ось, нарешті, вовкові пляни збулися! На ледь помітну стежину, на якій притаївся Сіроманець, вибіг молодий і вже досить сильний цапок і злякано завмер, побачивши перед собою старого вовка. Втікати було вже пізно, то цапок тривожно замакав і наставив на хижака вже досить великі і гострі роги. Вовкові ці роги були вже не так страшні, бо він знав, як можна оминати їх удару, але тут виникла інша проблема. Вовк розумів, що таку важку і велику здобич він неспроможний буде принести до свого лігва, тим більше, що це треба зробити швидко, бо можуть прибігти сторожові собаки. Вовк вдався до хитрощів. Він, намагаючись прихильно посміхнутись, вишкірив величезні зуби, аж цапкові мороз серед літа пішов попід шкіру, і промовив:

- Привіт, друже! Чого ти злякався? Не бійся мене. Я - сторожовий пес Сірко із сусідньої полонини. Я - друг всіх цапів, баранів, овець і кіз. А як ти називаєшся?

- Я-я-я? Ме-ме-не звать За-забіяка... Бо я люблю бодатися з кожним, хто лиш захоче.

- Ото щастя! - вигукнув вовк знову у своїй страшній посмішці, вишкіривши зуби. - Так тож мене за тобою і послали. Твоя слава непереможного Забіяки донеслася і до нашої полонини, то твої ровесники з нашої зграї.., ох, перепршую, отари запрошують тебе на Всекарпатський великий турнір забіяк. Біжімо швидше, щоб встигнути на його відкриття, бо тебе обрали прапороносцем на цьому святі.

Цапок зрозумів вовчу хитрість, але вдався, що повірив йому, нешвидким бігцем подався за Сіроманцем, чекаючи нагоди на порятунок. Така нагода

невдовзі трапилася. Стежина, якою вони пробігали, раптом простелилася вздовж бурхливого гірського потічка, за яким високо, аж до хмар, стриміла кам'яна скеля.

- Ох, пити хочеться! Дозволь, друже Сіро..., хоч пару крапель.

- Пий на здоров'я. Але швидше, бо мусимо поспішати, а в тебе з бігом щось не дуже швидко виходить. Повзеш, як черепаха, - сердився вовк.

Забіяка ковтнув трохи води, а тоді сильним стрибком перестрибнув потічок і, нащупуючи копитцями дрібні горбочки та тріщини в скелі, швидко опинився на недоступній для вовка висоті. Вовк заскреготів зі злості зубами, кинувся у бурхливу воду потічка і теж спробував подертися на скелю. Не втримався пазурами на ній і ще раз скупався в бистрому потоці. Виліз на стежину, обтрусив з себе воду і зі злості голосно завив.

А цапок піднявся ще трохи вище, бо побачив там кущик гірської трави, солодко почав нею ласувати. Тоді промовив:

- Я тебе, вовче, відразу впізнав, як і зрозумів твою хитрість. Але ти не знав того, що ми, кози, вміємо, як ніхто, спритно лазити по скелях, тому не дочекаєшся, щоб я впав зі скелі тобі просто в зуби. А ще скажу тобі, що ти, вовче, - дурень, - насміхався Забіяка, - бо ти своїм виттям, яким думав налякати мене, дав про себе знати сторожовим псам. Ось вони вже мчать сюди.

Вовк ще раз скрегонув зубами і дременув в гущавину лісу.

ЗАГАДКИ

Святослав Левицький.

- 1 Як літаю, то співаю,
Хоч ніхто мене не слуха,
Ще й негарно прозивають:
Надоїдлива, як ....

- 2 Похвалялася Катруся,
Що у неї є подружка,
Яка має хвостик й вуса.
Та, що звечора на вушко
Їй муркоче колискову.
Ще й росте собі щодня.
То про кого Катря мовить?
Про маленьке .....

- 3 На червоні маку квіти
Прилітаю теплим літом,
Щоб нектар солодкий пити
Й крильцям дати відпочити.
Крильця в мене теж, мов квіти
Розмальовані цвітуть.
Відгадайте, любі діти,
Як мене зовуть?

Відгадки.

1. Муха.
2. Котеня.
3. Метелик.

МАРІЯ КОРЧЕВА

Марія Корчева (Парашак), членка 91-го Відділу СУА відійшла у Вічність 30 березня 2015 року в своєму домі, у м. Бетлегем, ПА, у присутності родини.

Народилася Марія 20 лютого 1925 р. в с. Ролів Дрогобицького району, на Львівщині. 20 лютого цього року п. Марія відсвяткувала 90-ліття від дня свого народження в колі родини та союзнок з їхніми чоловіками. Було надзвичайно тепло в цей день в домі пані Корчевої. Вона розповідала про своє життя в Україні та закордоном. Гості також ділилися спогадами.

Пані Марія була завжди активною в житті української громади м. Бетлегем, а також активною членкою СУА, до якого вступила відразу, як тільки поселилася в м. Бетлегемі.

В 1942 р. Марія була примусово вислана на працю в Австрію. Тут вона дуже тужила за своєю родиною в Україні, де залишила батька, трьох братів і трьох сестер.

Після закінчення війни в 1948 р. вона виїхала до Англії, де заізналася з Нестором Корчевим, а в 1949 р. вони побралися. В 1951 р. молода родина переїхала до США, де скоро залучилася до життя української громади, беручи участь у драматичних гуртках, співали в хорі. Пані Марія в 1970, 1973, 1974 роках обиралася головою 91-го Відділу СУА і до кінця свого життя активно і невтомно працювала для свого відділу.

Панство Корчеві любили подорожувати, особливо в рідну Україну, передавали власні кошти та грошову допомогу від 91-го Відділу СУА сиротинцю в м. Дрогобичі. Марія побувала в Україні 11 разів, навіть була на двох весіллях внуків свого брата Михайла. В 1988 р. Марія з Нестором їздили до Риму на святкування 1000-ліття Хрещення України. Також відвідали Люрд, Францію, спогадами про яких ділилися. На деякі подорожі Корчеві брали з собою братанку Анну Йост.

Пані Марія не мала своїх дітей, але була багатою на племінників та племінниць як

НАДІЯ ЗАЛІПСЬКА

З Божої волі відійшла у Вічність 24-го квітня 2015 р. на 85-му році життя Надія Заліпська, довголітня членка 90-го Відділу СУА у Філядельфії та парафіянка церкви Благовіщення Пречистої Діви Марії у Мелроуз парку.

Народилася Надія 26 липня 1929 р. в м. Городенка на Івано-Франківщині в родині Івана та Меланії Семків. Середню освіту почала здобувати у м. Коломиї. В роки воєнного лихоліття родина Семків виїхала до Німеччини і після закінчення Другої світової війни поселилася в м. Аугсбург у таборі біженців «Сомер Касерне». Тут Надія продовжила навчання в гімназії аж до матури.

До Америки родина Семків виїхала в 1949 р. і поселилася в Чікаго. Тут Надія продовжила навчання, одночасно працюючи, щоб допомогти родині.

В грудні 1959 р. Надія одружилася з Ярославом Заліпським і по короткому часі молоде подружжя переїхало до Філядельфії. Тут Надія працювала в New York Life аж до народження дочки Уляни.

Надя була повна життям. Її шляхетність дарувала нашій родині взаємну любов і спокійне життя у злагоді. Суспільна праця для неї була відрадою. Належала до 90-го Відділу Союзу Українок Америки, де протягом 10-ти років працювала в референтурі суцільної опіки. Тримала постійний зв'язок з сиротинцем у Бразилії, куди щорічно висилала одяг для дівчат.

Надя була великим аматором образотворчого мистецтва.

Св.п. Надія залишила в смутку чоловіка Ярослава, дочку Уляну, сина Ігоря з дружиною Христею і троє внуків : Софійку, Меланію і Вікторію.

Дякуємо Наді за її чесноти, материнську любов. Вічна їй пам'ять!

Ярослав Заліпський.

в Україні, так і в США, яких залишила в глибокому смутку. Вічна їй пам'ять!

*Олеся Цап,
членка 91-го Відділу СУА.*

MASHA ARCHER

'*maria muchin*'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Saks Fifth Avenue
1001 State Street
Santa Barbara, CA • 805-884-9997

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

Trunk Show!	Palace Jewelers
presented by	123 West Palace Ave
Larissa Archer	Santa Fe, NM
Friday	505-984-9859
Saturday	manitougalleries.com
August 7 & 8	

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Roma Shuhan	– 1st Vice President
Christine Boyko	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Roksolana Misilo	– 4th VP – Public Relations
Iryna Buczkowski	– Recording Secretary
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Zoriana Haftkowycz	– Communication/Media Secretary
Oksana Antonyuk	– Treasurer
Vera N. Kushnir	– Financial Secretary
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large
Oxana Dats	– Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Lidia Bilous	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Chryzanta Hentisz	– Arts and Museum Chair
Maria Polanskyj	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Ola Movchan Novak	– Members-at-Large Chair

REGIONAL COUNCILS

Vera Andrushkiw	– Detroit
Halyna Henhalo	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Xenia Rakowska	– New Jersey
Dozia Krislaty	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Gloria Horbaty	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Co-Liaisons for Branches-at-Large
Olya Czerkas	

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Maria Tomorug	– Member
Renata Zajac	– Member
Jaroslawa Mulyk	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Editor-in-Chief of <i>Our Life</i>
Olesia Wallo	– English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ – серія 4, ст. 7 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок Калущини.